

Nuoret vaikuttajina Taipaleen seurakunnassa

LAB-ammattikorkeakoulu

Sosionomi (YAMK) Uusyhteisöllisyys, osallisuus ja johtaminen

2021

Tuuli-Maria Holm

Tiivistelmä

Tekijä(t) Holm, Tuuli-Maria	Julkaisun laji Opinnäytetyö, YAMK Sivumäärä 44	Valmistumisaika 2021
Työn nimi Nuoret vaikuttajina Taipaleen seurakunnassa		
Tutkinto ja koulutusala Sosionomi YAMK		
Toimeksiantajan nimi, titteli ja organisaatio Taipaleen seurakunta, Tiina Lavikka		
Tiivistelmä <p>Kirkon kasvatustyössä osallisuuden näkökulma on vahvasti mukana. Osallisuuteen kuuluu, että nuoret tulevat kuulluiksi ja saavat vaikuttaa. Nuorten osallisuutta halutaan edistää sekä nuorisotyössä että hallinnollisessa päätöksenteossa.</p> <p>Opinnäytetyön tarkoituksena oli perustaa nuorten vaikuttajaryhmä Taipaleen seurakuntaan, suunnitella sen toimintaa ja arvioida sitä. Opinnäytetyön tavoitteena oli lisätä nuorten vaikuttamismahdollisuuksia ja osallisuutta Taipaleen seurakunnan toiminnassa.</p> <p>Opinnäytetyö oli tutkimuksellinen kehittämistyö. Opinnäytetyön tutkimusaineisto koostui nuorten tapahtuman learning cafen tuloksista, luottamushenkilöiden kyselyn vastauksista sekä nuorten vaikuttajaryhmän toiminnasta ja sen arvioinnista. Tulosten perusteella luotiin nuorten vaikuttajaryhmän toimintamalli.</p> <p>Toimintamallia hyödynnetään Taipaleen seurakunnan toiminnan ja nuorten osallisuuden kehittämisessä. Lisäksi siitä on apua päätösten lapsivaikutusten arviointia tehtäessä. Jatkokehittämisehdotuksena ryhmän toimintaa voisi arvioida kahden vuoden kuluttua.</p>		
Asiasanat nuorisotyö, osallisuus, seurakunta, vaikuttamismahdollisuudet		

Abstract

Author(s) Holm, Tuuli-Maria	Type of Publication Master´s Thesis	Published 2021
	Number of Pages 44	
Title of Publication The participation of young people in the Lutheran parish of Taipale		
Degree and field of study Master´s Degree in Social Services		
Name, title and organisation of the client Taipaleen seurakunta, Tiina Lavikka		
Abstract <p>Participation is strongly involved in the church's educational work. Participation means that young people are heard and they can make an impact. The participation of young people in both youth work and administrative decision-making is desired.</p> <p>The purpose of the thesis was to establish a youth influencer group in the Taipale parish, plan its activities and evaluate it. The aim of the thesis was to increase the opportunities for young people to influence and participate in the activities of the Taipale parish.</p> <p>The thesis was a research-based development work. The research data of the thesis was compiled from the results of the learning cafe of the youth event, the responses to the survey of elected representatives, and the activities of the youth stakeholder group and its evaluation. As a main output of the thesis, the model of the youth stakeholder group was created on the basis of results.</p> <p>The model of the youth stakeholder group is utilized in the development of the activities of the Taipale parish and the participation of young people. In addition, it is helpful in the child impact assessment in the parish. As a proposal for further development, the group's operations could be evaluated for two years</p>		
Keywords youth work, participation, parish, opportunities to influence		

Sisällys

1	Johdanto.....	1
2	Nuoret seurakunnissa.....	2
2.1	Nuorisotyö seurakunnissa.....	2
2.2	Nuorisotyö Taipaleen seurakunnassa.....	3
3	Lapsivaikutusten arviointi evankelis-luterilaisessa kirkossa.....	5
4	Nuoret osallisina.....	7
4.1	Nuorten osallisuus.....	7
4.2	Nuorten osallisuus seurakunnassa.....	8
4.3	Toimijuus ja vaikuttaminen.....	10
4.4	Nuorten vaikuttajaryhmät.....	12
5	Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite.....	14
6	Opinnäytetyön toteutus.....	15
6.1	Kehittämistyön lähtökohta.....	15
6.2	Nuorten tapahtuma toiminnan käynnistäjänä.....	17
6.3	Nuorten vaikuttajaryhmän toiminta.....	18
6.4	Kysely luottamushenkilöille.....	20
6.5	Aineiston analyysi.....	21
7	Tulokset.....	24
7.1	Nuorten toiveita Taipaleen seurakunnan toiminnalle.....	24
7.2	Luottamushenkilöiden näkemyksiä nuorten vaikuttajaryhmän toiminnasta.....	25
7.3	Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan arviointi.....	27
7.4	Kehittämisehdotukset.....	29
7.5	Yhteenveto tuloksista.....	30
8	Pohdinta.....	32
8.1	Opinnäytetyön eettisyys ja luotettavuus.....	32
8.2	Tulosten pohdintaa.....	33
	Lähteet.....	39

Liitteet

Liite 1. Nuorten tapahtuman infokirje

Liite 2. Saatekirje

Liite 3. Luottamushenkilöiden kyselylomake

1 Johdanto

Nuorten osallisuus kirkossa on saanut runsaasti huomiota 2010-luvulla. Vuodesta 2006 lähtien äänioikeus on ollut 16-vuotta täyttäneillä seurakunnan jäsenillä (Kirkkolaki 1054/1993). Vuonna 2015 tuli voimaan kirkkojärjestyksen säännös lapsen edun edistämiseksi päätöksenteossa eli lapsivaikutusten arviointi (Kirkkojärjestys 1055/1991). Uusimpana nuorten osallisuutta edistävänä päätöksenä on päätös seurakuntiin perustettavista nuorten vaikuttajaryhmistä.

Kirkolliskokous päätti täysistunnossaan 7.11.2019, että seurakuntiin on perustettava nuorten vaikuttajaryhmä ja huolehdittava sen toimintaedellytyksistä. Nuorten vaikuttajaryhmän tarkoituksena on vaikuttaa asioiden valmisteluun ja päätöksentekoon sekä osallistua seurakunnan toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen ja näin varmistaa nuorten osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet. Vaikuttajaryhmään valittavien tulee olla alle 29-vuotiaita konfirmoituja seurakunnan jäseniä. (Kirkkohallitus 2019.)

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on perustaa Taipaleen seurakuntaan nuorten vaikuttajaryhmä ja kuvata sen toimintaa. Vaikuttajaryhmään valitaan kaksi nuorta jokaisesta kolmesta kirkkopiiristä. Opinnäytetyön tavoitteena on lisätä nuorten vaikuttamismahdollisuuksia ja osallisuutta Taipaleen seurakunnan toiminnassa. Perustamalla seurakuntaan nuorten vaikuttajaryhmä, tavoitteena on lisätä nuorten osallisuutta koko seurakunnan toiminnassa ja tehdä nuorten näkökulmaa toiminnan suunnitteluun ja arviointiin näkyväksi.

Evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2026 painottaa, että kirkon tulisi toimia niin, että jokainen kokisi kirkon jäsenyyden merkitykselliseksi ja seurakuntayhteyden voimavaraksi koko elämänkaaren ajan. Strategia painottaa kasteen ja kristillisen kasvatuksen merkitystä sekä lasten ja nuorten osallisuutta. Samalla tiedostetaan kirkon työn olevan yhteistä työtä, johon tarvitaan sekä seurakuntalaisia että työntekijöitä. Seurakuntien elämä rakentuu entistä enemmän seurakuntalaisten osaamisen, lahjojen ja aloitteellisuuden varaan. (Ovet auki. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2026, 5,8.) Nuorten vaikuttajaryhmän perustaminen jalkauttaa omalta osaltaan tätä strategiaa ja auttaa tekemään sitä eläväksi.

2 Nuoret seurakunnissa

2.1 Nuorisotyö seurakunnissa

Kirkon kasvatustyön perusta nousee Raamatusta kaste- ja lähetyskäskestä (Matt. 28:18–20). Tähän perustuen kirkon kasvatuksen strategia nostaa kirkon kasvatuksen ytimeen Jumalan, elämän, ihmisen, uskon ja armon. Nämä ”ytimet” linjaavat kirkon kasvatuksen olemusta. Kirkon kasvatustoiminta tähtää kasvattamaan lapsia ja nuoria luottamaan Jumalaan ja pitämään Jumalan luomaa elämää pyhänä sekä muistuttamaan ihmiselämän arvokkuudesta ja ainutkertaisuudesta. Usko Jumalaan nähdään perustana turvalliselle ja hyvälle elämälle. Armo merkitsee koko ihmisen hyväksymistä ja Jeesuksen elämän ja opetuksen esimerkin mukaan elämistä (Meidän kirkko. Kasvamme yhdessä. 2015.)

Seurakunnan nuorisotyöllä tarkoitetaan useimmiten rippikoulun jälkeistä nuorisotyötä, jota tehdään 15–17 – vuotiaiden parissa (Nuoret seurakuntalaisina kehittämissasiakirja 2012, 18). Evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnat järjestävät nuorille toimintaa lähes jokaisessa Suomen kunnassa. Näihin työmuotoihin kuuluvat mm. isostoiminta ja nuortenillat. Seurakunnat tekevät myös yhteistyössä kuntien ja järjestöjen kanssa. Erityisesti koulut ovat läheisiä yhteistyökumppaneita. Partiolippukunnista noin 80 prosentilla on yhteistyösopimus paikallisen luterilaisen seurakunnan kanssa. (Kirkon nuoristyönmuodot. Allianssi ry.)

Vaikka seurakunnan nuorisotyöllä varsinaisesti tarkoitetaan rippikoulun jälkeistä nuorisotyötä, on rippikoulutyö käytännössä tärkeä osa seurakuntien nuorisotyötä. Rippikoulu tavoittaa yhä suurimman osan Suomen nuorista ja sen suosio on maailmanlaajuisesti huomattava. Rippikoulun ensimmäiset ohjeistukset antoi piispainkokous yli sata vuotta sitten ja sen jälkeen rippikoulua on kehitetty aktiivisesti vastaamaan kunkin ajan haasteita. Vaikka Evankelis-luterilaisen kirkon jäsenmäärä laskee, rippikoulu on säilyttänyt suosionsa. Suosion syynä pidetään rippikoulun laadukasta sisältöä, erityisesti suurimpaan osaan rippikouluja kuuluvaa leirijaksoa. (Suuri Ihme – rippikoulusuunnitelma 2017; Porkka 2019, 16–18.)

Merkittävän osan seurakuntien nuorisotyötä muodostaa rippikoulun jälkeinen isostoiminta. Isosia on ollut mukana rippikouluissa 1950-luvulta alkaen (Nuoret seurakuntalaisina kehittämissasiakirja 2012, 21). Isostoiminta on suosittua vapaaehtoistyötä ja seurakunnan kouluttavat isokset tehtäviinsä. Isokset itse kokevat merkittävänä syinä osallistua isostoimintaan yhteisöllisyyden kokemuksen sekä mahdollisuuden olla avuksi muille. Vuonna 2015 isokoulutukseen osallistui reilut 23 000 nuorta. Heistä lähes 16 000 toimi isosen tehtävissä. (Isostoiminta on hauskaa vastuunkantoa; Porkka 2019, 44.)

Isostoiminnan linjaus nostaa isostoiminnan päätavoitteeksi vahvistaa nuorten uskoa kolmiyhteiseen Jumalaan ja varustaa häntä elämään kristittynä. Linjaus korostaa nuoren

turvallista olemista ja kasvamista seurakunnassa omana itsenään. Tärkeiksi teemoiksi nousevat myös yhteisöllisyys ja osallisuus. Toiminnan tarkoituksena on tukea nuorten kasvua sekä edistää aktiivista seurakuntalaisuutta. (Isoja ihmeitä. Isostoiminnan linjaus 2016, 11, 23.) Nuorten osallisuus ja vaikuttamismahdollisuudet seurakunnassa nousevat siis esiin myös isostoiminnan perusteissa.

Isostoiminta on tärkeä osa kirkon nuorisotyötä. Porkan (2019) tutkimuksen mukaan isostoimintaan osallistumisella on monia positiivisia vaikutuksia nuoren elämään ja kasvuun. Nuoret solmivat ystävyys-suhteita, rakentavat identiteettiään ja maailmankuvaansa, oppivat uusia taitoja sekä saavat tukea kasvuunsa. Pidempi aikainen isostoimintaan osallistuminen myös kiinnitti nuorta seurakuntaan, vaikka hänen lapsuudenaikainen kristillinen kasvatuksensa olisi ollut vaatimatonta. (Porkka 2019, 48–51.) Nuorisotyön haasteena on, mitä tarjota nuorille aktiivisen isostoiminta-ajanjakson jälkeen, monen nuorten seurakuntayhteys katkeaa isostoiminnan jälkeen.

Isokset kokevat yhteisöllisyyden ja yhteenkuuluvuuden tunteen tärkeänä syynä osallistua seurakunnan toimintaan. Isostoimintaan osallistuvista nuorista kaksi kolmasosaa olisi myös valmis jatkamaan vapaaehtoisena seurakunnan toiminnassa isostoiminnan jälkeen (Porkka 2019, 48–50.) Yhteisöllisyys ja yhdessä tekeminen ovat nuorisotyössä runsaasti hyödynnettyjä voimavaroja, mutta tämä yhteisöllisyys ei usein kannu nuorisotyöstä muuhun seurakunnan toimintaan. Nuorten halukkuutta jatkaa vapaaehtoistoiminnassa isostoiminnan jälkeen seurakunnat eivät myöskään ole osanneet aktiivisesti hyödyntää.

2.2 Nuorisotyö Taipaleen seurakunnassa

Taipaleen seurakunta on 1.1.2019 seurakuntaliitoksessa perustettu seurakunta. Seurakunta toimii Lemmin, Savitaipaleen ja Taipalsaaren kuntien alueella ja yhdisti aiemmin itsenäisenä toimineet kolme seurakuntaa. Seurakunnassa oli vuoden 2021 alussa 8 445 jäsentä (Kirkon tilastot). Rippikoulun vuonna 2020 kävi 88,7 % seurakunnan 15-vuotiaiden ikäluokasta. Seurakunnan jäsenmäärä vähenee hiljalleen kirkosta eroamisen sekä tappiollisen väestönkehityksen myötä.

Seurakunnassa on neljä nuorisotyönohjaajan virkaa, joista kahden virkapaikka on Taipalsaarella ja yhden Lemillä ja yhden Savitaipaleella. Yhdelle nuorisotyönohjaajalle kuuluvat tiiminvastaavan tehtävät. Lisäksi nuorisotyön tiimissä toimii nuorisotyön pappi. Seurakunnalla on vasta valittu lapsiasiahenkilö. Lapsiasiahenkilön tehtävänä on toimia asiantuntijana lasten ja nuorten asioissa ja toimia apuna lapsivaikutusten arvioinnin tekemisessä (Lapsivaikutusten arviointi evankelis-luterilaisessa kirkossa-ohjeistus 2015, 10–11). Lapsiasiahenkilöllä suositellaan olevan työpari luottamushenkilöistä, mutta häntä ei vielä ole valittu.

Jokaisen kunnan alueella toimii kirkkopiirineuvosto, jossa on mukana nuorten edustaja tai edustajapari. Kirkkopiirineuvostot asettaa kirkkoneuvosto ja niiden tehtävänä on suunnitella yhdessä aluepastorin kanssa alueen toimintaa, edistää sen hengellistä elämää sekä alueen seurakuntatyötä. Kirkkopiirineuvosto myös saa vuosittain käyttöönsä määrärahan, jonka käytöstä he päättävät. (Taipaleen seurakunta, piirineuvostot.) Kirkkopiirineuvostot koontuvat muutaman kerran vuoden aikana. Jokainen kirkkopiirineuvosto suunnittelee toimintaa oman näköiseksi vastaten kunkin alueen tarpeisiin ja kirkkopiirineuvoston kiinnostuksen kohteisiin.

Taipaleen seurakunnan nuorisotyö koostuu isostoiminnasta, nuorten illoista, nuorten leireistä ja retkistä. Pitkien välimatkojen vuoksi suurin osa toiminnoista on alueellisia, koko seurakunnan yhteisiä retkiä ja tapahtumia järjestetään kuitenkin useampia vuosittain. Yhteistyötä tehdään eri toimijoiden kanssa, tärkeimpinä yhteistyökumppaneina ovat koulut sekä kunnan nuorisotyö. Rippikoulut tavoittavat vuosittain lähes kaikki kuntien nuoret.

Taipaleen seurakunnalla on vasta valmistunut strategia, jonka suunnitteluun ovat osallistuneet sekä työntekijät, luottamushenkilöt että seurakuntalaiset. Seurakunnan strategisina tavoitteina on pitää rohkeasti evankeliumin sanomaa esillä, osallisuuden vahvistaminen sekä monikanavainen viestintä, seurakuntalaisten tavoittaminen. Osallisuuden vahvistaminen tarkoittaa muun muassa toiminnan suunnittelemista, toteuttamista ja arvioimista seurakuntalaisten kanssa. (Taipaleen seurakunnan strategia 2022–2026.) Tätä strategista tavoitetta toteuttaa myös nuorten vaikuttajaryhmän perustaminen. Monikanavaisen viestinnän avulla voidaan vahvistaa työntekijöiden, luottamushenkilöiden ja vapaaehtoisten välistä vuorovaikutusta. Tähän tavoitteeseen on tarkoitus vastata vaikuttajaryhmän ja luottamushenkilöiden välisen yhteistyön tiivistämisellä.

Seurakunta on uusi, joten sen monet käytännöt ovat vasta muotoutumassa. Nuorten vaikuttamismahdollisuuksien käytäntöjä ei ole vielä yhteisesti suunniteltu ennen vaikuttajaryhmän perustamista. Lemm, Taipalsaaren tai Savitaipaleen seurakunnissa ei myöskään ollut sovittuja kanavia nuorten mielipiteiden kuulemiselle, kuten nuorten neuvostoa. Käytännössä nuorten mielipiteitä on selvitetty nuorten kanssa toimiessa, mutta sovittuja kanavia tälle ei ole ollut. Nuoret ovat lähinnä vaikuttaneet suoraan nuorisotyöhön liittyviin asioihin, mutta eivät ole osallistuneet vaikuttamiseen hallinnon tasolla. Se, että nuoret mieltäisivät itsensä Taipaleen seurakuntanuoriksi, on myös vasta muotoutumassa, entisen oman seurakunnan identiteetin sijaan. Yhteisen Taipaleen seurakuntanuoret identiteetin muotoutuminen on tärkeää, jotta yhteiset asiat nähdään tärkeinä, niihin halutaan vaikuttaa ja osataan ajatella seurakuntaa kokonaisuutena.

3 Lapsivaikutusten arviointi evankelis-luterilaisessa kirkossa

Lapsivaikutusten arvioinnin tavoitteena on erilaisiin päätöksiin ja toimenpiteisiin liittyvä arviointi siitä, mitä tulevien päätösten seuraukset ovat lapsille. Arvioinnin tavoitteena on selvittää miten lasten oikeudet toteutuvat päätöksissä ja millaisia haittoja tai hyötyjä päätöksillä on. Lapsivaikutusten arviointi kohdistuu kaikkiin alle 18-vuotiaisiin. Lapsivaikutusten arviointia voidaan tehdä ennakoarviointina, prosessiarviointina päätöksen toimeenpanon yhteydessä tai seuranta-arviointina, jolloin arvioidaan päätöksen teon vaikutuksia. (Lapsivaikutusten arviointi. THL.) Lapsivaikutusten arviointi ei ole Suomessa kovin vakiintunut käytäntö, vaikka se on jo useammasta hallitusohjelmasta löytynytkin (Ruuska ym. 2018, 5).

Myös seurakunnilla on velvoite arvioida päätösten lapsivaikutukset. Seurakunnissa lapsia ja nuoria on kuultu erilaisten päätösten yhteydessä, esimerkiksi työntekijöitä rekrytoitaessa ja uusia tiloja hankittaessa (Ruuska ym. 2018, 23). Myöskään seurakunnissa lapsivaikutusten arvioinnin ei voida sanoa olevan kovin vakiintunut käytäntö. Arvioinnin toteutuminen on usein työntekijöiden tahtotilasta sekä seurakunnan resursseista riippuvaa.

Lapsivaikutusten arviointi on myös käsitteenä laaja, mikä tekee siitä vaikeasti ymmärrettävää. Termillä viittaavan usein vain hallinnollisten päätösten ennakoarviointiin. Termiä tulisi kuitenkin pohtia laaja-alaisemmin ja myös kirkkohallitus on tuonut esiin termin selventämisen tarpeen. Kirkkohallitus näkee myös tärkeänä lapsivaikutusten arvioinnista tiedottamisen. Tiedottaminen korostaisi lasten ja nuorten edun huomioon ottamista kaikessa päätöksen teossa ja voisi vaikuttaa ihmisten asenteisiin. (Alila 2011. 47, 52.)

Kirkkojärjestykseen vuonna 2015 lisätyllä muutoksella lapsivaikutusten arvioinnista haluttiin lisätä lapsen kokonaisvaltaista hyvinvointia kirkossa ja yhteiskunnassa. Muutoksen tavoitteena on edistää lapsen edun toteutumista kirkollisessa päätöksenteossa ja toiminnassa, vahvistaa lasten osallisuutta ja mielipiteiden kuulemista, lisätä lasten ihmisoikeuksien tunnettavuutta kirkossa sekä edistää kirkon oman teologisen tehtävän ja strategisten tavoitteiden toteutumista. (Lapsivaikutusten arviointi Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa – ohjeistus 2015, 5.)

Lapsivaikutusten arviointi Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa – ohjeistus nostaa esille, että lapsiystävällisen seurakunnan toimintakulttuurissa tärkeää on vuorovaikutus, kaikenikäisten seurakuntalaisten osallisuus ja vaikuttamismahdollisuudet. Kristillisen näkemyksen mukaan jokainen kastettu on Jumalan edessä ja kirkon jäsenenä samanarvoinen. Tämän vuoksi myös lapsilla ja nuorilla tulee olla mahdollisuus vaikuttaa kirkon toimintaan ja lapsiystävällinen seurakunta ottaa tehtävänsä mahdollistaa lasten ja nuorten osallisuus vakavasti. Huolehtiessaan lapsista ja nuorista kirkko toimii Jeesuksen antaman esimerkin

mukaan, lapset ovat arvokkaita ja heistä on pidettävä huolta (Lapsivaikutusten arviointi evankelis-luterilaisessa kirkossa – ohjeistus 2015, 14, 20.)

Arviointia tehtäessä on hyvä erottaa, että lapsen mielipide ja etu ovat eri asioita. Jotta lapsivaikutusten arviointi olisi mahdollisimman laaja, on siinä hyvä hyödyntää lasten ja nuorten mielipiteiden lisäksi myös heidän kanssaan työtä tekevien asiantuntijuutta sekä tutkimustietoa. (Lapsivaikutusten arviointi evankelis-luterilaisessa kirkossa - ohjeistus 2015. 18–19.) Arviointi ei myöskään tarkoita sitä, että päätöksissä aina toteutuu lapsen etu parhaalla mahdollisella tavalla. Se vain velvoittaa selvittämään lapsen edun päätöstä tehtäessä. Myös lapset ja nuoret tunnistavat, ettei heidän mielipiteen huomioiminen ole sama asia kuin sen mukaan toimiminen. Arvioinnin avulla päätöksen teko on kuitenkin läpinäkyvämpää, harkitumpaa ja lasten näkökulma tulee huomioiduksi paremmin (Ruuska T. ym 2018, 3; Stenvall 2021, 30.).

Lapsivaikutusten arvioinnin laajuuden arvioi kunkin päätöksen valmistelija. Arvioinnin laajuus riippuu päätettävästä asiasta. Kirkkojärjestys ei velvoita selvittämään lasten ja nuorten mielipidettä osana arviointiprosessia. Arviointivelvollisuuteen riittää menettely, jossa päätöksen valmistelija kartoittaa ennakoitavissa olevat vaikutukset sen tiedon pohjalta, jota on saatavilla. (Lapsivaikutusten arviointi seurakunnassa – ohjeistus 2015, 9–10.) Vaikka lapsivaikutusten arviointi ei välttämättä vaadi lasten kuulemista, ei lapsivaikutusten arviointia voi tehdä ilman lapsia ja nuoria ja heidän asiantuntemustaan. Lapsia ja nuoria kuulemalla lapsivaikutusten arviointi myös tukee ja lisää lasten ja nuorten osallisuutta, eikä jätä heitä vain passiivisiksi arvioinnin kohteiksi. (Lapsivaikutusten arviointi, THL.)

Lapsivaikutusten arvioinnissa on monia haasteita. Lapset ovat ryhmänä hyvin heterogeeninen joukko, jo pelkästään ikänsä perusteella. Lapsivaikutusten arviointi koskee kaikkia alle 18-vuotiaita, eri ikäisten lasten tarpeet ovat hyvin erilaisia. Lasten ja nuorten lisäksi myös muut lapsen edun määrittelijät ovat hyvin erilaisia, kuten lainsäätäjät, päättäjät ja vanhemmat. Koska vaikutusten arviointi on haastavaa, on osattava arvioida huolellisesti mitä tietoa arvioinnissa käytetään, miten sitä käsitellään ja miten koko prosessi dokumentoidaan (Alila 2011, 72.)

4 Nuoret osallisina

4.1 Nuorten osallisuus

Lasten ja nuorten osallisuus nähdään nyky-yhteiskunnassa tärkeänä. Tähän on vaikuttanut erityisesti kaksi kansainvälisestikin merkittävää suuntausta, lasten oikeudet sekä kestävä kehitys (Frank, 2006, 352). Monilla toimijoilla, kuten kunnilla, seurakunnilla ja useilla järjestöillä, on omat lasten ja nuorten osallistumista edistävät toimintamallinsa. Näiden soveltaminen paikallisiin olosuhteisiin jää käytännön toimijoiden vastuulle. Haasteina ovat toimintamallien käyttöönotto, niiden soveltuminen paikallisiin olosuhteisiin, resurssit sekä aikuisten asenteet lasten ja nuorten osallisuutta kohtaan.

Osallisuutta on määritelty monin eri tavoin. THL:n mukaan osallisuutta hahmotetaan kolmen ulottuvuuden kautta; osallisuudesta omaan elämään, osallisuudesta vaikuttamisprosesseihin sekä paikalliseen osallisuuteen, jossa korostuu mahdollisuus vuorovaikutuksen ja hyvinvoinnin lähteisiin (Isola ym. 2017, 23.) Suomen nuorisolan kattojärjestö Allianssi puolestaan määrittelee osallisuuden oikeudeksi saada tietoa sekä mahdollisuudeksi ilmaista mielipiteitä ja vaikuttaa päätöksiin (Nuorten osallisuus. Allianssi ry). Osallisuutta kehitettäessä on tärkeä ottaa huomioon osallisuuden monet näkökulmat.

Osallisuus ei ole pelkästään rakenteellinen tai yksilöön liittyvä ominaisuus, vaan se rakentuu monin eri tavoin vuorovaikutuksessa ihmisten ja ihmisten ja luonnon välillä. Osallisuus on olemista, toimimista, osallistumista ja prosesseja erilaisissa suhteissa. Oleellista ei ole se mitä tehdään, vaan se lisääkö se mitä tehdään osallisuutta. Osallisuus koostuu siis palasista. Näitä palasia voidaan nähdä olevan muun muassa osallisuutta edistävä tieto, periaatteet, toiminnot, toimintamallit ja palvelut tai palveluiden osat. Käytännössä osallisuuden erilaiset teoriat pyrkivät kukin vastaamaan siihen, miten hyvää elämää edistetään (Isola ym. 2017, 9, 16, 23–24.) Osallisuuden kehittämiseksi sen monet näkökulmat ja palaset tuovat haasteita.

Osallisuus voi olla yhteiskunnallisesta näkökulmasta annettua, jolloin mahdollisuudet ja rajoitukset osallistua tulevat valmiiksi annettuina. Tällöin osallistujilla itsellään on vain vähän valtaa määrittellä mistä toiminta koostuu ja millä edellytyksillä sitä järjestetään (Stenvall 2018, 85.) Monilla osallisuuden kanavilla on tällaiset valmiit rakenteet, joiden sisällä on toimittava. Lait, asetukset ja määräykset määrittelevät toiminnan reunaehdot. Kirkkolaki ja -järjestys antavat monia raameja toiminnalle ja etenkin päätöksenteolle. On tärkeää tunnistaa mitkä rajoituksista eivät ole välttämättömiä, jotta nuorilla ja muilla seurakuntalaisilla on aito mahdollisuus muuttaa toimintaa ja tehdä siitä itsensä näköistä.

Osallistuminen on luonteeltaan dynaamista ja vaatii toteutuakseen tiettyjä edellytyksiä. Käytännössä hyvin harvalla nuorella on osaamista ja edellytyksiä täysipainoiseen osallisuuteen ilman tukea. Aikuisia siis tarvitaan. Toisaalta nuoret tunnistavat helposti, milloin on todellista vaikutusvaltaa ja milloin kyse on näennäisosallisuudesta. Samoin nuoret tunnistavat tilanteita, joissa heidän mielipidettään on kysytty, mutta sitä ei ole huomioitu päätöksiä tehdessä. Nuoret eivät koe oikeuksiensa toteutuvan, jos aikuiset ovat välinpitämättömiä eivätkä kuuntele nuoria. (Horelli ym. 2004. 137, 142–143; Stenvall 2021, 31,34.) Näennäisosallisuus on todellinen uhka osallisuudesta puhuttaessa. Usein aikuisilla on valmiina tietty viitekehys, jonka sisällä päätöksiä tehdään tai päätöksiä ohjataan aikuisten haluaan suuntaan.

Stenwallin tutkimuksen (2018) mukaan on tärkeää huomata lasten erilaiset tarpeet osallisuuteen ja toimijuuteen. Toisten toimijuus on näkymättömämpää ja toisten aktiivisempaa, kaikkia ei tarvitse kohdalla samalla tavalla, kunhan kohtelu on reilua. Mahdollisuus valita miten haluaa osallistua antaa myös mahdollisuuden olla osallistumatta. Tämä on tärkeää huomata osallisuudesta puhuttaessa. Aikuisille tämä antaa haasteen tunnistaa, onko poissa jänti vapaaehtoista vai onko lapsi jostain syystä pakotettu olemaan osallistumatta tai ovatko olosuhteet sellaiset, että ne eivät mahdollista lapselle osallistumista. (Stenwall 2018, 131-132.)

Osallisuuden käsite rajautuu helposti käsittämään vain vaikuttamismahdollisuuksia tiettyjen rakenteiden kautta. Tällöin uhkana on osallisuuden mahdollisuuksien rajoittuminen niihin nuoriin, jotka ovat muutenkin aktiivisia toimijoita eri yhdistyksissä, järjestöissä, kunnissa ja seurakunnissa (Kiilakoski ym. 2012, 250, 264.) Haasteena on, miten tavoittaa ne nuoret, jotka eivät aktiivisesti tuo esille haluaan osallistua ja toimia. Jäykät toiminnan rakenteet eivät mahdollista osallisuutta sen eri muodoissa eivätkä nuoret välttämättä koe ulkoapäin annettuja osallisuuden mahdollisuuksia kiinnostavina tai aitoina.

4.2 Nuorten osallisuus seurakunnassa

Evankelis-luterilainen kirkko on monien haasteiden edessä ja lasten ja nuorten merkitys kirkon tulevaisuuden kannalta on tiedostettu myös kirkon päätöksenteossa. Yhteiskunnan nopea muutos ja maallistuminen vaikuttavat voimakkaasti myös kirkon toimintaan. Erityisesti nuorissa ikäpolvissa korostuu uskonottomuus ja samaan aikaan kristillisen kasvatuksen asema on heikentynyt (Kohtaamisen kirkko 2014. 6, 13.) Kirkon aseman muutoksista huolimatta rippikoulun asema on pysynyt vahvana. Vuonna 2019 suomalaisista 15-vuotiaista nuorista rippikouluun osallistui 77,4 % ja kirkkoon kuuluvista nuorista n. 92 % (Kotimaa24, 2020).

Osallisuuden näkökulma on ollut keskiössä monissa Kirkkohallituksen 2010-luvulla toteutetuissa kasvatustyötä linjaavissa asiakirjoissa. Ne hahmottavat osallisuuden vahvistuvan työntekijöiden toiminnan ja työn rakenteiden kautta. Osallisuuden nähdään toteutuvan, kun siinä toteutuu sekä poliittinen osallisuus, eli toimiminen ja vaikuttaminen, sekä sosiaalinen osallisuus eli tunne joukkoon kuulumisesta (Nuoret vaikuttajina kirkossa. Allianssi ry.) Kirkkohallitus on siis pyrkinyt toiminnallaan ohjaamaan seurakuntia osallisuuden toteutumiseen eri muodoissa ja tärkeänä nähdään nimenomaan työntekijöiden toiminta. Se onkin keskeinen tekijä, jotta osallisuus voi toteutua. Myös rakenteita on syytä tarkastella kriittisesti, jotta ei luoda turhia esteitä osallisuudelle.

Vaikka rippikoulun suosio on pysynyt vakaana, nuoret aikuiset ovat suurin kirkosta eroajien ryhmä. Vain kaksi viidestä alle 30-vuotiaasta ajattelee olevansa kristitty (Haastettu kirkko 2013, 4) Tamperelaisnuorien pitkäaikaistutkimuksessa nuoret perustelivat eroamistaan kirkosta yleisimmin sillä, että he eivät uskoneet kirkon opetukseen. Muita yleisimpiä syitä olivat mm. kirkollisvero ja kokemus siitä, että nuori ei tarvitse kirkkoa tai sen palveluja mihinkään sekä näkemys kirkosta liian suvaitsemattomana tai suvaitsevana. (Tervo-Niemelä 2017, 140–141.) Nämä näkökulmat kertovat omalta osaltaan nuorten etäännyttämisestä kirkosta sekä siitä, että nuorten mielipide ei kuulu kirkossa.

Osallisuus seurakunnassa sisältää myös iän mukaista vastuuta oman, toisten ja koko yhteisön toiminnasta sekä tulevaisuudesta. Tämä vahvistaa osaltaan sitoutumista kirkkoon ja sen toimintaan. (Lapsivaikutusten arviointi evankelis-luterilaisessa kirkossa – ohjeistus 2015, 21.) Lasten ja nuorten osallisuudessa on tärkeää huomioida heidän kehityksensä ja aikuisen riittävä tuki osallisuuden mahdollistamiseksi.

Puhuttaessa osallistumisesta ja osallistamisesta on huomattava sanojen merkittävä ero. Puhuttaessa osallistamisesta työntekijä nähdään edelleen toiminnan ohjaajana. Kirkollisessa kielenkäytössä tulisikin kiinnittää huomiota, mitä sanoja käytetään osallisuudesta puhuttaessa. Puhe kumppanuudesta mahdollistaa seurakuntalaisen omaehtoisen toimijuuden työntekijän rinnalla. Osallistamispuheen lisäksi myös muita toiminnan historiallisia kehityslinjoja tulisi tarkastella kriittisesti, jotta voidaan asettaa uusia tavoitteita (Thizt 2013, 94–96.) Puheessa käytetyt sanat sekä toiminnan vakiintuneet linjat uhkaavat osallisuuden toteutumista ja niitä voidaan helposti käyttää osallisuuden esteinä.

Suuri Ihme – Rippikoulusuunnitelma 2017 nostaa yhdeksi rippikoulun tavoitteeksi sen, että nuoret ovat osallisia, tulevat kuulluiksi ja saavat vaikuttaa. Suunnitelman mukaan osallisuus on kokemus siitä, että saa itse määrittää oman roolinsa, toiveensa ja tarpeensa. Suunnitelma siis ottaa huomioon osallisuuden moninaisuuden ja sen miten tärkeää jokaisen on

saada itse määritellä, mitä osallisuus hänelle tarkoittaa ja miten se näkyy toiminnassa. (Suuri Ihme – rippikoulusuunnitelma 2017, 22–23.)

Seurakuntalaisen osallisuus ja yhteisöllisyys ovat vastaus kirkon ajankohtaisiin haasteisiin, sillä osallisuuden kautta kirkon jäsen kiinnittyy seurakuntaan. Tämä aika korostaa yksilöllistä yhteisöllisyyttä, jolloin yksilön on saatava tuoda oma yksilöllisyytensä osaksi yhteisön jäsenyyttä. Instituutiot, kuten kirkko, eivät voi muuttaa toimintaansa ylhäältä annetuilla linjauksilla. Vaikka yhteiset linjaukset voivat osoittaa toiminnan suunnan, muutokset tapahtuvat seurakunnan sisällä, sen arjessa ja käytännöissä. (Thitz 2013, 97). Tähän tarvitaan sekä työntekijöitä, luottamushenkilöitä että seurakuntalaisia.

4.3 Toimijuus ja vaikuttaminen

Toimijuus on lapsi- ja nuorisotyössä määritelty monin eri tavoin. Yleensä toimijuuden käsitteellä nostetaan esiin nuorten mahdollisuus vuorovaikutukselliseen toimintaan. Toimijuudella nuori vaikuttaa elämäänsä ja ympäröivään yhteiskuntaan. Toimijuus rakentuu ihmisen oman kokemusmaailman ja yhteiskunnan rakenteiden ympärille (Korkiamäki, 134.) Jotta osallisuutta voidaan edistää, on lapsen ja nuoren toimijuutta tuettava systemaattisesti ja jatkuvasti (Lasten ja nuorten osallistuminen ja vaikuttaminen, THL). Kokemus omaan elämään ja yhteiskuntaan vaikuttamisesta on voimaannuttava ja kantaa nuoria elämässään eteenpäin.

Osallisuus ja toimijuus ovat läheisiä käsitteitä ja liittyvät toisiinsa. Osallistuminen voidaan nähdä toimintana, jossa ollaan mukana muiden toimijoiden kanssa sosiaalisessa prosessissa. Vaikuttaminen puolestaan tarkoittaa jonkinlaisen vaikutuksen ilmenemistä tai muutoksen aikaansaamista jossain prosessissa (Horelli ym. 2004, 136.) Osallisuus mahdollistaa toimijuuden. Kokemus toimijana olemisesta puolestaan on kokemus siitä, että voi vaikuttaa maailmaan ja sen asioihin. Mahdollisuus vaikuttaa taas antaa toivoa ja mielekkyyttä olemiselle (Mäkelä 2011, 19.)

Nuoren toimijuus on valtaa vaikuttaa hänen elämänsä kulkunsa ja siihen liittyviin asioihin sekä kokemusta voimasta rakentaa oman näköinen elämänsä kulkunsa. Jotta nuorella voi olla kokemus vaikuttamisesta omassa elämässään, hänellä on oltava mahdollisuuksia valita eri vaihtoehtojen väliltä. (Juntunen 2019, 49.) Vaihtoehtojen on oltava todellisia, eikä aikuisten valmiiksi määriteltäviä näennäisvalintoja. Toimijuudessa on kyse siitä, että kaksi erilaisessa valta-asemassa olevaa yksilöä, toimivat yhdessä siten, että myös heikommassa asemassa oleva saa osakseen arvostusta (Korkiamäki. 135).

Anna Juntunen (2019) on tutkinut 14–20 vuotiaiden nuorten elämänsä kulkunsa rakentuvaa toimijuutta ulkopuolisuuden kokemusten, koulutuksellisten ja ammatillisten valintojen, hyvän

elämän näkemysten ja käännekohtien näkökulmista. Yksi tärkeimmistä tekijöistä toimijuuden muotoutumisessa oli kokemus valinnanmahdollisuudesta. Kysymys valinnanmahdollisuuksista tai niiden puutteista vaikutti jokaiseen tutkittuun toimijuuden näkökulmaan. Tässä on tärkeää myös kysymys vallasta, sillä valta on yksi toimijuuden resurssi (Juntunen 2019, 36, 40.)

Kansalaistoimijan vaikuttamisopas (Ilvonen, 9–10) määrittelee vaikuttamisen olevan aktiivista tekemistä sekä kannanottoja omia, yhteisiä ja julkisia asioita kohtaan. Vaikuttaminen on vallankäyttöä, joka edellyttää sosiaalista vaikuttamista. Koska vaikuttaminen on vallankäyttöä, on siihen samalla suhteuduttava vastuullisesti. Erityisesti nuorille on hyvä tuoda esiin vallan ja vastuun yhteenkuuluvuutta ja kuinka mahdollisuus vaikuttaa tuo mukanaan myös vastuun päätöksistä.

Kokemus toimijuudesta näkyy myös nuorten valinnoista suhteessa evankelisluterilaisen kirkon jäsenyyteen. Tutkimuksen mukaan nuoret korostivat valinnan mahdollisuuksiaan myös suhteessa kirkkoon ja uskontoon. Nuoret liittivät kirkon heidän elämänsä arvokkaiksi koettuihin hetkiin, siirtymiin ja käännekohtiin. Kirkko myös tarjoaa mahdollisuuden valita oman suhtautumisensa kirkon toimintaan ja arvomaailmaan, minkä nuoret kokevat tärkeänä, etenkin jos heidän valinnanmahdollisuutensa muuan elämän alueilla ovat rajatut. (Juntunen 2019, 42.)

Toimijuuteen, vaikuttamiseen ja osallisuuteen kasvetaan. Monet eri tahot tuottavat näkemystä siitä millainen toimijuus on hyväksyttävää ja kasvattavat ihmisiä siihen. Käsitys omasta toimijuudesta rakentuu erilaisissa ympäristöissä, niissä opitaan mikä on mahdollista ja mikä ei (Eskelinen ym. 2012, 213.) Toisaalta toimijuutta voidaan pitää oman elämän yhtenä rakennusvoimana. Ilman toimijuutta ihminen ei voi rakentaa oman näköistä elämää. Toimijuus mahdollistaa mahdollisuuden vaikuttaa omaan elämäänsä ja tehdä valintoja (Juntunen 2019, 43.)

Toimijuus rakentuu sosiaalisissa suhteissa. Toimijuuden konteksteja ovat vuorovaikutus ja tapahtumat. Jaetut kokemukset ja tunne liittymisestä elämänsä oleellisiin tapahtumiin ovat tärkeitä. Toimijuus on myös erilaista eri konteksteissa. (Juntunen 2019, 43, 47.) Seurakunnan nuorisotyössä yhteinen tekeminen ja yhteenkuulumisen tunne ovat tärkeitä rakennuspalikoita ja näissä hyvä vuorovaikutus on tärkeässä roolissa.

Nuorten toimijuudessa on kyse henkilökohtaisesta vaikutusmahdollisuuksien kokemuksesta, mutta toimijuus ei koskaan voi olla vapaata itsensä toteuttamista. Yhteiskunnassa on monia sääntöjä, lakeja ja normeja, jotka antavat toimijuudella rajoja. Tämä nostaa esiin kysymyksen siitä, kenellä on oikeus määrittää, millaista toimijuutta nuorilta odotetaan, saavatko nuoret toimia aikuisten toiveiden ja odotusten vastaisesti. Aikuisen haaste on

tunnistaa, milloin hän asettuu turhaan nuorten toimijuutta vastaan ja milloin vastuullisena aikuisena nuorten toimintaan on puututtava. (Korkiamäki, 135–136, 156.)

Nuorisotyössä myös työntekijöiden rooli on suuri nuorten toimijuuden mahdollistajana. Gretschelin (2012) mukaan nuorten toimijuuden esteitä nuorisotiloilla olivat mm. nuorisotyönohjaajien työote, joka ei ole osallistava sekä valmiit osallisuuteen luodut rakenteet, jotka eivät mahdollista todellista toimijuutta. Huomion arvoista on, että työntekijät yleensä itse pitävät nuorisolähtöisyyttä toiminnan keskeisenä asenteena, mutta eivät välttämättä käytännössä toimi niin, että nuoret tulisivat kuulluiksi. (Gertshel 2012, 192–194.) Tämä haastaa jälleen työntekijät miettimään toiminnan rakenteita ja nuorten toimijuuden todellista mahdollistamista. Pohtimisen arvoista on myös, miten vallitsevat rakenteet mahdollistavat toimijuutta ja osallisuutta vai onko työtettä muutettava rakenteista lähtien.

Aikuiset voivat monin tavoin sivuuttaa tai estää nuorten toimijuutta. Usein kyse on aikuisten hyvästä tarkoituksesta toimia nuorten parhaaksi, mutta tosiasiasa he ohittavat nuorten mielipiteet ja mahdollisuuden osallistua, vaikuttaa ja toimia. Nuoren mielipide sivuutetaan asiaa käsiteltäessä. Nuori voi myös joutua tilanteeseen, jossa hän ei haluaisi toimia, mutta hänellä ei ole vaihtoehtoa. Tällöin kyse ei myöskään ole aidosta valinnasta, vaikka näyttäisi siltä, että nuorella on mahdollisuus toimijuuteen. (Korkiamäki 145–147.) Kuitenkin kun aikuiset luopuvat riittävästi kontrollista ja antavat nuorille vastuuta päätöksien teosta, nuoret ovat motivoituneita tekemään töitä tavoitteen eteen (Frank 2006, 367).

Nuorten toimijuuden tukeminen on tärkeää nuoren hyvinvointia tukevaa ja syrjäytymistä estävää työtä. (Korkiamäki 157–158). Kokemus mahdollisuudesta vaikuttaa omaan elämäänsä ja sen tapahtumiin luo uskoa tulevaan. Nuoret myös peilaavat toimijuuttaan suhteessa arvoihinsa ja elämän tärkeisiin asioihin. Arvot muokkaavat toimijuutta, mihin suuntaan ihminen haluaa mennä. (Juntunen 2019, 47.)

4.4 Nuorten vaikuttajaryhmät

Kirkolliskokous päätti marraskuussa 2019, että seurakuntiin tulee perustaa Nuorten vaikuttajaryhmiä. Kirkkolain kokonaisuudistus on kuitenkin vielä kesken ja sen vuoksi myöskään kirkkojärjestykseen lisätty päätös vaikuttajaryhmien perustamisesta ei vielä ole voimassa. Seurakunnat voivat kuitenkin jo ennakoida tulevaa muutosta ja perustaa nuorten vaikuttajaryhmän. Monessa seurakunnassa näin onkin jo tehty.

Nuorten vaikuttajaryhmien on tarkoitus edustaa paikkakunnan nuoria seurakunnan päätöksen teossa ja tiedottaa nuoria seurakunnan päätöksen teosta. Lisäksi tarkoituksena on edistää nuorten ja päättäjien välistä vuorovaikutusta. Vaikuttajaryhmien perustaminen liittyy läheisesti lapsivaikutusten arviointiin. Vaikuttajaryhmiin valittavien nuorten tulee olla alle 29-

vuotioita konfirmoituja seurakunnan jäseniä. (Nuorten vaikuttajaryhmät. Lasten ja nuorten keskus.)

Kirkkojärjestyksessä on nuorten vaikuttajaryhmälle määritelty kaksi tehtävää. Vaikuttajaryhmien tehtävänä on vaikuttaa asioiden valmisteluun ja päätöksentekoon sekä osallistua seurakunnan toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen. Ensimmäinen tehtävä tuo toimintaan hallinnollisen näkökulman ja toinen toiminnallisen tehtävän. Hallinnollisesta näkökulmasta päättäjien on otettava huomioon nuorten mielipide päätöksiä valmisteltaessa ja toisaalta nuoret voivat itse tehdä aloitteita heille tärkeistä asioista. Toiminnalliselta näkökannalta on otettava huomioon, että osallistuminen toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen ei rajoitu vain nuorisotyöhön vaan koskee koko seurakunnan toimintaa. (Nuorten vaikuttajaryhmät. Lasten ja nuorten keskus.)

Jossain seurakunnissa on toiminut jo pidempään nuorten ryhmiä, joiden tavoitteena on ollut päästä vaikuttamaan oman seurakunnan toimintaan. Esimerkiksi Kemissä nuorisoparlamentti on ollut mukana nuorisotyön toiminnan, kuten leirien ja ryhmänohjaajakoulutuksen suunnittelussa ja päättämässä millaisia hankintoja nuorisotyölle tehdään. Lisäksi ryhmä on ollut mukana nuorisotyönohjaajaksi hakijoiden haastattelussa. (Unkuri 2020.) Nuorten mukaan ottaminen esimerkiksi uuden työntekijän valintaan, antaa heille jo todellista vaikutusvaltaa seurakunnan toimintaan ja on hyvin linjassa sen kanssa, että luottamushenkilöitä on usein mukana työntekijöiden haastatteluissa.

5 Opinnäytetyön tarkoitus ja tavoite

Opinnäytetyön tarkoituksena on kuvata Taipaleen seurakunnan nuorten vaikuttajaryhmän toimintaa. Nuorten vaikuttajaryhmän toiminta on uutta ja tässä opinnäytetyössä kuvataan sen perustamiseen liittyvää suunnittelua, toiminnan vaiheita sekä arviointia. Vaikuttajaryhmä toimii opinnäytetyön aikana puolen vuoden ajanjakson ja tämän toiminnan perusteella tehdään jatkokehittämisehdotukset ryhmän toiminnalle. Nuoret kertovat mielipiteensä haluamiinsa kirkkoneuvostossa käsiteltäviin asioihin ja pääsevät näin vaikuttamaan päätöksiin hallinnontasolla ja myös muihin kuin nuorisotyötä koskeviin asioihin.

Nuoret halutaan myös mukaan nuorisotyön tarkempaan suunnitteluun. Aiemmin nuoret ovat osallistuneet toiminnan sisällön suunnitteluun, esimerkiksi esittämällä toiveitaan nuorten iltojen ja leirien sisällöstä. Tästä toimintatavasta halutaan tehdä säännönmukaisempaa ja saada nuoret mukaan päätöksen tekoon jo nuorisotyön toiminnan suunnittelun aikaisemmassa vaiheessa. Nuoret halutaan mukaan vaikuttamaan nuorisotyön toimintasuunnitelmaan ja budjettiin sekä ideoimaan miten nämä suunnitelmat käytännössä näkyvät.

Opinnäytetyön tavoitteena on lisätä nuorten vaikuttamismahdollisuuksia ja osallisuutta Taipaleen seurakunnan toiminnassa. Perustamalla seurakuntaan nuorten vaikuttajaryhmä, tavoitteena on lisätä nuorten osallisuutta koko seurakunnan toiminnassa ja tehdä nuorten näkökulmaa toiminnan suunnitteluun ja arviointiin näkyväksi. Tämän opinnäytetyön kokemusten perusteella nuorten vaikuttajaryhmän toimintaa kehitetään paremmaksi yhdessä nuorten kanssa seuraavaa kautta ajatellen ja tehdään toimintasuositukset toiminnan kehittämiseksi. Pidempi aikainen tavoite on saada nuoret kokemaan seurakunnan toiminta itselleen merkitykselliseksi myös myöhemmin elämässä ja saada heidät kokemaan, että he voivat vaikuttaa asioihin.

Opinnäytetyön kehittämistehtävät:

1. Suunnitella yhdessä nuorten kanssa, mihin asioihin nuoret haluavat vaikuttaa ja miten nuorten vaikuttajaryhmä toimii
2. Kuvata luottamushenkilöiden näkemyksiä nuorten vaikuttajaryhmästä ja nuorten osallisuudesta sekä kuvata nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan aloitusta.
3. Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan arviointi ja kehittämisehdotusten kokoaminen.

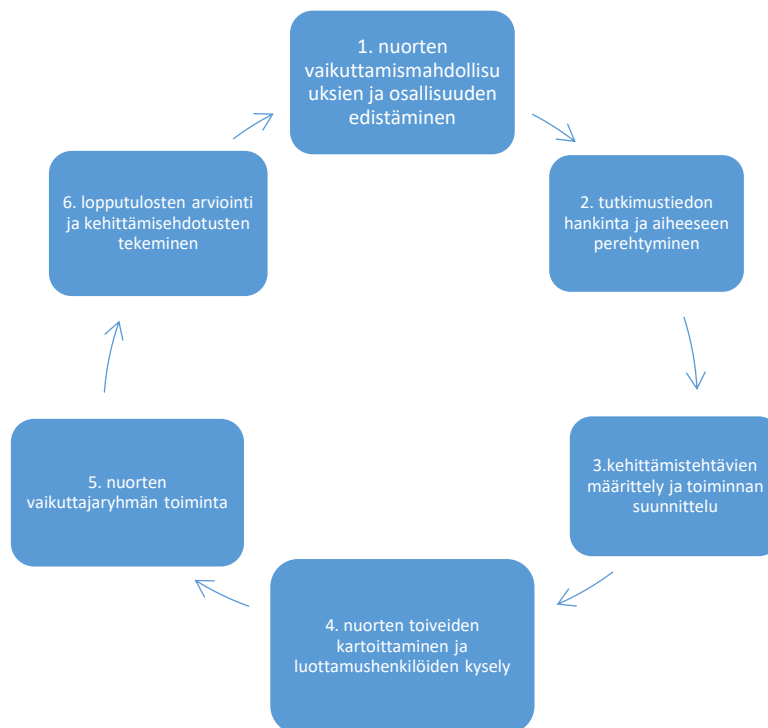
6 Opinnäytetyön toteutus

6.1 Kehittämistyön lähtökohta

Taipaleen seurakunta on muutaman vuoden toiminut seurakuntaliitoksessa syntynyt seurakunta. Nuorisotyön erilaiset toimintakulttuurit kaipaavat vielä yhtenäistämistä ja nuorten mielipiteiden kuulumista tässä asiassa. Myös muu seurakunnan toimintakulttuuri hyötyy kaikenikäisten seurakuntalaisten kuulemisesta. Nuorten vaikuttajaryhmä vastaa myös tulevaan kirkkolain uudistukseen.

Opinnäytetyö toteutetaan tutkimuksellisena kehittämistyönä. Tutkimuksellisen kehittämisen tarve nousee organisaation muutostarpeesta ja siinä yhdistyvät kehittäminen ja tutkimus. Jotta kehittämistyöstä tulee kehittämistutkimus, on siihen liitettävä tutkimus, tutkimusprosessi sekä tulosten raportointi. Tutkimuksellisen kehittämistyön tarkoituksena on saada aikaan muutos ja sen aikaansaamiseksi kehitetään organisaatiota. Perinteisiin tutkimukseen verrattuna tutkimuksellinen kehittäminen ei vain selvitä ongelman syitä ja anna ratkaisuehdotuksia vaan pyrkii poistamaan ongelman. Muutosprosessi on haasteellinen sillä oikea ratkaisu ei vielä takaa, että ongelman ratkaisu käytännössä onnistuisi. (Kananen 2015, 33, 39-40.)

Tutkimuksellista kehittämistyötä luonnehditaan usein prosessinomaisena työnä. Prosessimalli ottaa huomioon kehittämistyön kokonaiskuvan ja samalla huomioi vaiheiden järjestyksen, jotta kehittämistyö etenisi järjestelmällisesti. Käytännössä prosessi ei aina jakaudu selkeisiin vaiheisiin ja prosessissa palataan usein edestakaisin vaiheiden välillä. (Ojasalo, Moilanen & Ritalahti. 2015, 22-23.) Kehittämistyössä on otettava huomioon myös muiden esittämät näkemykset ja inhimilliset tekijät (Salonen, Eloranta, Hautala & Kinos 217, 53). Tämän opinnäytetyön prosessin vaiheisiin ovat vaikuttaneet myös nuoret sekä opinnäytetyön tekijän kollegat. Opinnäytetyön kehittämistyön prosessi on kuvattu seuraavassa kaaviossa (mukaillen Ojasalo ym. 2015, 24).

Kuvio 1: Opinnäytetyön kehittämisprosessi (mukaillen Ojasalo ym. 2015, 24).

Prosessin ensimmäisessä vaiheessa tunnistettiin kehittämistyön kohde ja työelämästä nouseva tarve. Kehittämistoiminnalle on oltava perustelut, minkä takia kyseistä asiaa on kehitettävä juuri nyt. Perustelu nousee usein jostain työelämän ongelmasta ja visiosta sen ratkaisemiseksi (Toikko & Rantanen 2009, 57.) Kun kehittämisen kohde on saatu selville, voidaan toiminnalle määrittellä alustava tavoite (Ojasalo ym. 2015 26). Tässä kehittämistyössä lähtökohtana toimi kirkkohallituksen päätös seurakuntiin perustettavista nuorten vaikuttajaryhmistä ja tavoite nuorten osallisuuden edistämisestä. Tarve osallisuuden edistämiseen nousee esiin myös sekä koko kirkon että Taipaleen seurakunnan strategioissa.

Toisessa vaiheessa aiheeseen tutustutaan perusteellisesti ja tutustutaan nykytilan historiaan. Ilmiön luonteen tunteminen ottaa huomioon sekä aiemmat tutkimukset että havainnot käytännön työympäristöstä. Tiedonhankinnassa arvioidaan kriittisesti, millainen tieto on sovellettavissa kehittämistyön tarpeisiin ja millainen tieto on oleellista. (Ojasalo ym. 2015, 28, 31-32.) Opinnäytetyön tekijälle toimintaympäristö on tuttu oman työn kautta, joten tässä vaiheessa keskityttiin teoretiedon hankintaan sekä muiden kokemuksiin nuorten vaikuttajaryhmien toiminnasta.

Kolmannessa vaiheessa määritellään kehittämistehtävät ja suunnitellaan kehittämistyön toteutus. Kehittämistehtävien tulee olla riittävän tarkkaan määritellyt ja mitä lopputulokselta toivotaan (Ojasalo ym. 2015, 32–33). Kehittämistyön suunnittelussa otetaan huomioon

tavoitteet, etenemisvaiheet, toimijat, kehittämismenetelmät sekä dokumentointi- ja arviointitavat (Salonen ym. 2017, 60). Tämän opinnäytetyön menetelmiksi valikoituivat learning cafe osana nuorten tapahtumaa, luottamushenkilöille lähetettävä kysely sekä nuorten vaikuttajaryhmän toiminta ja sen arviointi.

Neljäntenä ja viidentenä vaiheena prosessissa on kehittämistyön käytännön toteutus. Tässä opinnäytetyössä nuorten tapahtumassa kyseltiin nuorten toiveita ja ajatuksia seurakunnan ja nuorten vaikuttajaryhmän toiminnasta. Lisää ajatuksia toiminnan kehittämiseksi saatiin luottamushenkilöiden kyselystä. Vaikuttajaryhmä toimi kehittämistyön aikana puolen vuoden ajan tuottaen materiaalia työlle. Toteutusvaiheessa edetään suunnitelman mukaisesti, mutta tarvittaessa suunnitelmia muokataan tai täydennetään tilanteen mukaan. Tässä vaiheessa myös tehdään tarkkoja muistiinpanoja ja materiaaleja työskentelyyn avuksi. (Salonen ym. 2017, 62.) Kehittämistoimintaa on haastavaa toteuttaa pelkän tekemisen kautta, joten toimintaan tarvitaan myös rinnalle analysoiva ja pohdiskelleva taso (Toikko & Rantanen 2015, 60). Tässä kehittämistyössä koronavirustilanne toi omat haasteensa toiminnalle. Lisäksi nuorten ryhmän toimintaa oli arvioitava prosessin edetessä ja toimittava sen mukaan, tarvittaessa suunnitelmia muuttaen.

Viimeisenä vaiheena prosessia on arvioitava ja tehtävä kehittämissuositukset. Tulokset myös jaetaan julkisuuteen, ennen kaikkea heille, keitä kehittämistyö koskee. Arvioinnissa analysoidaan kerätty tieto ja arvioidaan kehittämistyön tavoitteiden toteutuminen (Ojasalo 2015, 46–47.) Arvioinnissa voidaan ottaa huomioon myös toimintaan osallistuvien näkökulma (Toikko & Rantanen 2017, 61). Tässä kehittämistyössä arvioinnissa olivat mukana myös nuoret arvioimassa vaikuttajaryhmän toimintaa. Arvioinnin perusteella tehtiin kehittämissuositukset, joilla toimintaa muokataan eteenpäin. Opinnäytetyöstä ja sen tuloksista tiedotetaan seurakunnan luottamushenkilöitä, seurakunnan työntekijöitä, vaikuttajaryhmän nuoria sekä muita seurakuntalaisia.

6.2 Nuorten tapahtuma toiminnan käynnistäjänä

Kehittämistyö aloitettiin Taipaleen seurakunnan nuorten tapahtumassa lokakuussa 2020. Tapahtumaan osallistui 29 nuorta kaikista kirkkopiireistä. Yhtenä osana tapahtumaa nuorilta kyseltiin heidän ajatuksiaan ja toiveitaan seurakunnan toiminnasta. Tällä tavoin saatiin nuoret mukaan toiminnan suunnitteluun alusta asti ja kuultiin heidän ajatuksensa mihin asioihin nuorten vaikuttajaryhmän tulisi kiinnittää huomiota.

Nuorten ajatuksia kyseltiin learning cafe- menetelmää käyttäen. Toiminnalliset menetelmät sopivat hyvin nuorten kanssa työskentelyyn. Learning cafe on yhteistoimintamenetelmä, joka kannustaa ideointiin ja tiedon luomiseen (Learning cafe eli oppimiskahvila. Innokylä).

Nuoret jaettiin kuuteen ryhmään työskentelemään seuraavien teemojen parissa: unelmieni seurakunnassa, minkälaista toivoisit seurakunnan nuorisotyön olevan, mitä nuorten vaikuttajaryhmän olisi hyvä tehdä, mihin koko seurakunnan asioihin haluaisit vaikuttaa, mitä hyviä juttuja seurakunta tekee sekä mitä juttuja seurakunta voisi jättää tekemättä.

Tässä tilaisuudessa oli myös alun perin tarkoitus valita jokaisesta kirkkopiiristä kaksi osallistujaa nuorten vaikuttajaryhmään. Jotta nuoret voisivat etukäteen valmistautua jäsenten valintaan, heille lähetettiin infokirje ennen tapahtumaa (Liite 1) ja nuorisotyönohjaajat myös kertoivat jäsenten valinnasta nuorten viikkotoiminnassa. Tarkoituksena oli valita kaksi nuorta jokaisesta kirkkopiiristä. Tapahtumassa kerrottiin, että halukkaat voivat ilmoittaa kiinnostuksensa osallistua vaikuttajaryhmään nuorisotyönohjaajille tapahtuman aikana tai myöhemmin. Halukkaita ei ilmaantunut tapahtuman aikana, joten vaikuttajaryhmästä puhuttiin vielä jokaisen kirkkopiirin omassa nuorten toiminnassa ja vapaaehtoiset ryhmään löytyivät sitä kautta.

6.3 Nuorten vaikuttajaryhmän toiminta

Nuorten vaikuttajaryhmään löytyi vapaaehtoisia nuoria kaksi Savitaipaleelta ja Taipalsaa-relta ja yksi Lemiltä. Ryhmä kokoontui opinnäytetyön tutkimusjakson aikana kerran kuukau-dessa joulukuun - toukokuun välisenä aikana eli yhteensä kuusi kertaa. Etänä näistä kokoontu-misista jouduttiin toteuttamaan koronarajoitusten vuoksi joulukuun-, maaliskuun- sekä huhtikuun ko-koonnukset. Nämä toteutettiin Teams-alustalla. Muuten viestittely nuorten kanssa tapahtui WhatsApp-sovelluksen välityksellä, mm. tapaamisten ajankohdista ja muista asioita sopi-minen. Nuorten vaikuttajaryhmä jatkaa toimintaansa Taipaleen seurakunnassa samalla ko-koonpanolla myös edellä mainitun toimintakauden jälkeen.

Nuorten vaikuttajaryhmä kokoontui ensimmäisen kerran joulukuussa. Koronarajoitusten vuoksi tämä kokoontuminen järjestettiin etäyhteydellä, jotta toiminta päästiin käynnistä-mään, vaikka lähitapaaminen ei ollutkaan mahdollista. Ensimmäisessä kokoontumisessa hieman tutustuttiin toisiin leikkien ja käytiin läpi käytännön asioita, kuten seurakunnan sa-lassapitosopimus sekä opinnäytetyöhön liittyviä asioita, kuten suostumuksen tutkimukseen osallistumisesta ja mistä tutkimuksessa varsinaisesti on kyse. Tapaamisessa käytiin myös läpi learning cafeen tuotoksia ja todettiin, että on odotettava koronan jälkeistä aikaa, että voidaan suunnitella jotain tapahtumia tai kokoontumisia. Seurakuntanuorille oli päätetty hankkia omat hupparit ja vaikuttajaryhmä käynnisti suunnittelukilpailun, jotta seurakun-tanuorille saadaan oma logo. Ensimmäinen tapaaminen etänä oli melko haastavaa, koska tutustumista ei päässyt tapahtumaan samalla tavoin, kuin jos olisimme voineet tavata kas-vokkain. Lisäksi epävarmuus siitä, jatkuisivatko koronarajoitukset eivät tehneet

tulevaisuuden suunnittelusta mielekästä. On vaikea innostua suunnittelemaan tulevaa, kun ei tiedä, saako suunnitelmia toteuttaa.

Toisessa kokoontumisessa tammikuussa vaikuttajaryhmä pääsi tapaamaan toisiaan kasvotusten Savitaipaleen nuorisotiloilla. Tässä tapaamisissa vietettiin edelliseltä kerralta peruuntuneita pikkujouluja leikkien ja pikkujouluherkkujen parissa ja jatkettiin niiden varjolla tutustumista ja ryhmäytymistä. Tässä tapaamisessa nuoret laativat kirkkoneuvostolle lausunnon Lemminkilän seurakuntatiloista. Tätä lausuntoa oli nuorten vaikuttajaryhmältä pyydetty osana Lemminkilän seurakuntatilojen lapsivaikutusten arviointia. Varsinaiset toimitilat ovat tällä hetkellä käyttökiellossa ja toiminnot toimivat väistötiloissa. Nuoret tekivät lausunnon siitä, millainen seurakuntatalon tulisi olla, jotta se vastaisi sekä nuorten että muiden toimijoiden tarpeita mahdollisimman hyvin.

Tässä toisessa kokoontumisessa myös pelattiin Innopoli-peliä, joka on yhteistyöalusta toiminnan suunnittelulle ja innovoinnille (Innopoli-pelit ja lapset innovaattoreina toimintamalli). Pelissä ideoita kehiteltiin neljän teeman ympärille; ympäristö, rakenteet ja fasilitetit; tunnelma; ihmisten väliset suhteet, tiedonkulku ja vaikuttamismahdollisuudet sekä toiminta ja tekeminen. Ympäristö, rakenteet ja fasilitetit teeman ympärille alateemoiksi muodostui rahaa, vapaaehtoisia, nuorten tilojen sisustus sekä monta mainintaa Säkniemen kesäkodin kuntoon laittamisesta. Kesäkodilta esiin nousi toisen majoitusrakennuksen huono kunto sekä saunan pesutiloista puuttuvat verhot, jolloin ohikulkijat näkevät sinne sisään. Tunnelma kohdassa alateemoiksi tulivat hyvä ilmapiiri, riittävä työrauha sekä rauhallinen musiikki taustalla. Ihmisten väliset suhteet, tiedonkulku ja vaikuttamismahdollisuudet kohdassa alateemoiksi nousivat nuorten mielipiteiden kuuleminen, Instagram, WhatsApp, tiedotukset sekä kouluilla toiminnasta kertominen. Toiminta ja tekeminen kohtaan nousi nuorten retriitti, leirit, nuortenillat, adviksen kaltaiset tapahtumat, jotain ulkoaktiviteetteja sekä erilaiset toimintapaikat. Pelin tuloksena saatiinkin ajatuksia toimintaan, mutta nuoret pitivät peliä hankalana, eivätkä kokeneet sen olevan kovin hyvä ideointiin.

Kolmannella kerralla jatkettiin ryhmäytymistä ja ideointia. Tässä tapaamisessa yksi nuori oli mukana etäyhteydellä WhatsApp-puhelun välityksellä. Nuoret tekivät pikaideoinnin, teemalla keksikää 100 asiaa, jotka nuorten vaikuttajaryhmä haluaisi tehdä. Aikaa tähän oli 10 minuuttia. Näistä ideoista nuoret valitsivat viisi, jotka olisi helppo toteuttaa heti ja viisi, jotka voisi toteuttaa korona-ajan jälkeen. Viisi heti toteutettavaa ideaa olivat järjestää saunailta, mennä avantouinnille, Säkniemen saunan verhot, uusia roolivaatteita sekä lisää isoja pehmoleluja nuorten tiloille. Viisi myöhemmin koronarajoitusten jälkeen toteutettavaa olivat Säkniemen saunojen kunnostus, kulttuurimatka johonkin kaupunkiin, värikuulasotiminen, mennään katsomaan jääkiekkoa ja mennään ajamaan kartingia. Nuorten toivovat isot

pehmolelut laitettiin heti tilaukseen ja kiinteistöistä vastavalle välitettiin pyyntö saada Säkniemen saunan ikkunaan näköeste. Tällä kerralla kirkkovaltuuston puheenjohtaja tuli myös vieraaksemme kertomaan seurakunnan hallinnosta ja ajankohtaisista asioista. Nuorilta oli myös kysytty sopsisiko heille, että nuorten vaikuttajaryhmän jäsenet olisivat samalla nuorten edustajia oman kirkkopiirinsä kirkkopiirineuvostossa. Nuorille tämä sopi ja näin heistä tuli kirkkopiirineuvostojen jäseniä.

Neljäs kokoontuminen maaliskuussa jouduttiin jälleen järjestämään etänä koronatilanteen vuoksi. Etätapaamisiin ja etäkouluun kyllästyminen näkyi tapaamisessa. Tämä tapaaminen kesti vain vajaan tunnin. Puhuimme kasvun polku kokonaisuudesta, joka on kokonaisuunnitelma 0–22-vuotiaiden toimintaan seurakunnissa. Nuoret myös miettivät keskenään missä mennään ilman työntekijän läsnäoloa. Tässä tuli vastaan etäyhteyden ongelmat, kun Teams-sovelluksen pienryhmätila jätti aina jonkin nuoren tilan ulkopuolelle. Lopulta toteutimme tämän niin, että työntekijä hiljensi oman Teams-sovelluksen siksi aikaa, kun nuoret keskustelivat keskenään. Tapaaminen päätettiin toivoen, että huhtikuussa voisi taas tavata kasvokkain.

Huhtikuun kokoontuminen oli myös etänä. Tässä kokoontumisessa vieraili seurakuntamme pappi, joka johtaa yhtä seurakunnan kirkkopiirineuvostoista. Hän kertoi kirkkopiirineuvostojen toiminnasta. Valitettavasti kirkkopiirineuvostot eivät kokoontuneet koko kevään aikana koronatilanteen vuoksi. Tässä tapaamisessa laadimme myös vaikuttajaryhmälle ohjeet. Päätettiin, että jäseniä on kaksi jokaisesta kirkkopiiristä, toimintakausi on kaksi vuotta ja jos joku vaikuttajaryhmän jäsenistä joutuu poistumaan kesken kauden, voidaan hänen tilalleen pyytää uusi edustaja. Lemiltä ei ole tällä hetkellä kuin yksi edustaja, mutta jos toinen löytyy, hän on tervetullut mukaan. Ohjeita päätettiin täydentää, jos nuorille tulee mieleen muuta, mitä he haluavat lisätä ohjeisiin.

Kauden viimeisessä tapaaminen pystyttiin jälleen järjestämään lähitapaamisena. Tässä tapaamisessa vieraili seurakuntamme kirkkoherra tutustumassa nuorten vaikuttajaryhmään, kertomassa seurakuntamme toiminnasta ja ajankohtaisista asioista. Tuolloin myös arvioimme yhdessä nuoren kanssa kulunutta kautta ja pohdimme, miten jatkamme syksyllä eteenpäin. Tämä toteutettiin kollektiivinen muistelu ja tarinaviiva menetelmää käyttämällä (Osallistavat arviointimenetelmät. Jelli).

6.4 Kysely luottamushenkilöille

Yhtenä osana kehittämistyötä selvitettiin seurakunnan luottamushenkilöiden, kirkkovaltuuston sekä kirkkopiirineuvostojen jäsenten, mielipiteitä nuorten osallisuudesta. Tämä kartoitus

tehtiin sähköpostitse tehtävällä kyselyllä. Sähköpostikysely sopii menetelmänä rajatulle joukolle, tarkkaan rajatussa aiheessa ja siinä kannattaa käyttää lyhyitä avoimia kysymyksiä (Kylmä & Juvakka 2007, 104). Luottamushenkilöiden mielipiteiden kuuleminen toi esille hallinnon näkökulman nuorten vaikuttajaryhmän toimintaan. Näin myös he pääsivät osalliseksi prosessista ja nuoret kuuluivat luottamushenkilöiden terveisiä toimintansa tueksi.

Kirkkovaltuuston jäsenille jaettiin joulukuun kokouksessa infokirje tutkimuksesta (Liite 2), suostumus tutkimukseen osallistumisesta sekä palautuskuori suostumuslomakkeen lähetykseen. Muutama valtuuston jäsen ei ollut paikalla kokouksessa, heille edellä mainitut paperit lähetettiin postitse. Tämän jälkeen kaikille kirkkovaltuuston jäsenille lähetettiin sähköpostitse vielä uudelleen infokirje tutkimuksesta sekä varsinainen kysely (Liite 3).

Kirkkopiirineuvostojen jäsenille kyselyn lähettämisessä haasteita aiheutti se, että yhden kirkkopiirin jäsenten yhteistiedot olivat postiosoitteet, toisen sähköpostiosoitteet ja kolmannen puhelinnumerot. Kirkkopiirineuvoston jäsenten, joilta oli postiosoitteet, kohdalla toimittiin kuten edellä kirkkovaltuuston kanssa. Suostumuslomakkeeseen lisättiin kohta sähköpostiosoitteesta, jonka jälkeen heille, ketkä palauttivat lomakkeen lähetettiin sähköpostia. Kirkkopiirineuvoston jäsenille, joilta oli puhelinnumero, lähetettiin tekstiviesti, jossa kerrottiin lyhyesti tutkimuksesta ja pyyntö lähettää postiosoite, jos jäsen oli halukas osallistumaan tutkimukseen. Kirkkopiirineuvoston jäsenille, joilta oli sähköpostiosoite, lähetettiin ensin sähköpostitse infokirje sekä tutkimuskysymykset. Sähköpostissa myös kysyttiin postiosoite, jotta heille ketkä vastasivat kyselyyn, pystyttiin lähettämään postitse suostumuslomake.

6.5 Aineiston analyysi

Tämän tutkimuksellisen kehittämistyön aineisto koostui nuorten tapahtuman learning cafeen tuloksista, luottamushenkilöiden kyselyn vastauksista sekä nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan kuvauksesta ja arvioinnista. Learning cafeen tuotokset olivat sanoja tai lauseita kuuden teeman ympärillä. Luottamushenkilöiden kyselyn tuotokset olivat sähköpostissa kirjallisina vastauksina. Nuorten vaikuttajaryhmän toiminta perustui yhteiseen toimintaan ja siinä tuotettuihin aineistoihin ja keskusteluihin sekä toiminnan arviointiin.

Opinnäytetyö on tutkimuksellinen kehittämistyö. Tutkimuksellisessa kehittämisessä kehitetään organisaatiota muutoksen aikaansaamiseksi. Se on kuitenkin enemmän kuin tutkimus, koska siihen kuuluu tavoitteena ongelman poistaminen. Kehittämistutkimus voidaan nähdä syklinä, jossa suunnittelu, toiminta, havainnointi ja seuranta vuorottelevat ja toistuvat yhä uudelleen. Tutkimustulosten perusteella toimintaa pyritään kehittämään niin, että ongelma poistuisi. Haaste on siinä, että oikea ratkaisu ei vielä takaa, että ratkaisu toimisi käytännössä organisaation arjessa (Kananen 2015, 40–42.)

Learning cafen ja luottamushenkilöiden kyselyn tuotokset kirjoitettiin auki ja niistä etsittiin tutkimuksen kannalta merkityksellisiä ilmauksia. Aineisto teemoiteltiin analyysia varten teemojen mukaan. Teemoittelu on yksi laadullisen tutkimuksen analyysimenetelmistä ja se so-
pii jonkin käytännöllisen ongelman ratkaisuun. Teemoittelussa aineistosta etsitään tutki-
musongelman kannalta olennaiset aiheet eli teemat ja haetaan usein aineistossa esiin nou-
sevia aihepiirejä (Eskola & Suoranta 1998, 179; Juhila. teemoittelu). Tällä tavoin on myös
mahdollista vertailla tiettyjen teemojen esiintymistä ja nostaa esiin tutkimusongelman kan-
nalta olennaiset asiat (Eskola & Suoranta 1998, 175–176).

Learning cafen tuotosten analysointi aloitettiin ryhmittelemällä samantyyppiset vastaukset
yhteen. Samalla poistettiin merkinnät, jotka eivät lainkaan vastanneet kehittämistehtäviin
kuten ”LOL” tai joita ei voida pitää realistisina kuten ”manipuloidaan lottofirmoja”. Saman-
tyyppisistä vastauksista muodostui alateemoja 14, joita muodostui neljä yläteemaa eli toi-
veita nuorten toiminnalle, asennoitumistapa, toiveita tulevaisuudelle sekä tärkeää seura-
kunnan toiminnassa. Esimerkki teemoittelusta on kuvattu taulukossa 1.

merkityksellinen ilmaisu	alateema	yläteema
yön yli nuorten illat leirit saunaillat	yön yli toimintaa ruokaa tilaisuuksiin/tapahtumiin tapahtumia nuorille viikkotoimintaa nuorille	toiveita nuorten toiminnalle
on kivaa kivaa ja rentoa helppo tulla mukaan kaikki tulevat toimeen keske- nään coolia ja chilliä	toiminta vapaaehtoista rentoa toimintaa kaikille avointa kaikki hyväksytään omina itse- nään	asennoitumistapa

Taulukko 1. Esimerkki learning cafen tuotoksien teemoittelusta

Vastauksia kirkkovaltuuston ja kirkkopiirineuvostojen jäsenille lähetettyyn kyselyyn saatiin
niukasti, seitsemän kappaletta. Vastaukset ryhmiteltiin ensin sähköpostikyselyssä olleiden
kysymysten alle ja sen jälkeen teemoiteltiin samojen teemojen alle. Vastauksista muodostui
viisi yläteemaa: nuorten osallisuuden toteutuminen seurakunnassa, haasteita osallisuudelle
ja yhteistyölle, yhteistyö luottamushenkilöiden ja nuorten välillä, odotuksia nuorten vaikut-
tajaryhmä toiminnalle ja ideoita osallisuuden edistämiseen. Esimerkki teemoittelusta on ku-
vattu taulukossa 2.

merkityksellinen ilmaisu	alateema	yläteema
<p>-nuorten vaikuttajaryhmä saisi kommentoitavaksi valmistella olevat asiat</p> <p>- vaikuttajaryhmän kuuleminen asioiden valmisteluvaiheessa</p>	<p>- valmisteltavien asioiden kommentointi</p>	<p>Yhteistyö nuorten ja luottamushenkilöiden välillä</p>
<p>-vierailuja ja tapaamisia nuorten ja luottamushenkilöiden välille</p> <p>-nuorten vaikuttajaryhmä vierailisi valtuuston kokouksissa</p> <p>- nuoret vierailulle neuvoston kokouksiin, jos käsitellään heitä koskevia asioita</p> <p>-neuvostossa silloin tällöin yleinen nuorten puheenvuoro "nuorten kuulumisia"</p>	<p>-vierailut</p>	

Taulukko 2, Esimerkki luottamushenkilöiden vastausten teemoittelusta

7 Tulokset

7.1 Nuorten toiveita Taipaleen seurakunnan toiminnalle

Nuorten tapahtuman Learning cafessa 29 nuorta kehitteli ideoita seuraavien teemojen ympärille: unelmieni seurakunnassa, minkälaista toivoisit seurakunnan nuorisotyön olevan, mitä nuorten vaikuttajaryhmän olisi hyvä tehdä, mihin koko seurakunnan asioihin haluaisit vaikuttaa, mitä hyviä juttuja seurakunta tekee sekä mitä juttuja seurakunta voisi jättää tekemättä. Nuoret kiersivät kuudessa ryhmässä kaikissa pöydissä pohtien teemoja ja kehitellen toistensa ideoita.

Learning cafeen vastauksissa nuoret esittivät paljon toiveita omalle nuorten toiminnalleen. Aihe oli nuorille tutuin, joten tämän yläteeman alle tuli eniten vastauksia. Vastauksissa toivottiin erilaista yön yli toimintaa kuten leirejä, yön yli nuorten iltoja ja vastaavia tapahtumia. Myös muunlaisia tapahtumia nuorille toivottiin, kuten ”lisää tällaisia juttuja” ja saunailtoja. Normaali viikkotoiminta, nuorten illat ja isostoiminta, nähtiin myös tärkeänä. Ruoka ja herkut saivat myös useita mainintoja unelmien seurakunnassa ja nuorisotyön toiminnan toiveina.

Lähes yhtä paljon kuin konkreettisia toiveita toiminnalle, oli mainintoja, joita voidaan pitää asennoitumistapana, jota toiminnalta toivotaan. Tämän yläteeman alateemoiksi muodostui toiminta on vapaaehtoista, rentoa toimintaa, kaikille avointa sekä kaikki hyväksytään omina itsenään. Nuoret toivoivat, että toimintaan on helppo tulla mukaan ja että kaikki tulevat toimeen keskenään. Toiminnan toivottiin olevan ”kivaa ja rentoa” sekä ”coolia ja chilliä”.

Vastauksista löytyi myös jonkin verran toiveita tulevaisuudelle. Tämän teeman alateemoiksi muodostuivat nuorten vaikuttajaryhmä mukaan vaikuttamaan asioihin, toiminnan kehittämisen ja kiinteistöjen muuttaminen sopivimmiksi toimintaan. Nuoret toivoivat toimintaa, joka yhdistäisi eri ikäisiä ihmisiä sekä lasten ja nuorten toiminnan kehittämistä. Hyvään mainontaan toivottiin myös kiinnitettävän huomiota. Nuoret toivoivat seurakunnan tiloihin lapsille ja nuorille sopivaa sisustusta. Lisäksi mainintoja sai uuden seurakuntatalon rakentaminen Lemmille.

Tärkeitä asioita, joita seurakunta tekee, pidettiin vaikeampana mainita, tähän teemaan ei monia ajatuksia tullut. Tärkeänä pidettiin diakoniatyötä sekä erilaisia myyjäisiä. Maininnan sai myös se, että seurakunta yhdistää ihmisiä. Asioita, joita seurakunta voisi jättää tekemättä, oli selkeästi vaikea mainita, ainoan maininnan sai aamunavaukset.

7.2 Luottamushenkilöiden näkemyksiä nuorten vaikuttajaryhmän toiminnasta

Luottamushenkilöiden kyselyn vastauksissa (n=7) yhteistyön nuorten vaikuttajaryhmän ja luottamushenkilöiden välillä toivottiin olevan vilkasta, avointa ja luontevaa. Vastauksista välittyi halu kuunnella nuoria ja olla vuorovaikutuksessa heidän kanssaan. Neuvoston ja valtuuston toiminnasta haluttiin viestiä avoimesti. Useissa vastauksissa toivottiin yhteistä tapaamista nuorten ja luottamushenkilöiden välillä. Nuorten vaikuttajaryhmää myös toivottiin vierailulle neuvoston kokouksiin kutsuttuina. Toiveissa oli, että nuoret vierailisivat säännöllisesti kertomassa kuulumisiaan tai silloin, kun kokouksissa on esillä nuoria koskettavia asioita. Useissa vastauksissa myös toivottiin nuorten vaikuttajaryhmän vierailevan kirkkovaltuuston kokouksissa, jotka toisin kuin neuvoston kokoukset, ovat kaikille avoimia.

Luottamushenkilöt myös toivoivat, että nuorten vaikuttajaryhmä saisi kommentoitavaksi valmisteilla olevat asiat, etenkin silloin, jos ne koskettavat nuoria. Nuoria myös toivottiin kuuluttavan asioiden valmisteluvaiheessa. Luottamushenkilöt kaipasivat kanavaa, jolle he voisivat tarvittaessa saada yhteyden helposti nuorten vaikuttajaryhmään ja toisaalta nuorille matkailukokemuksen yhteydenottotapaa saada yhteys luottamushenkilöihin. Eräs luottamushenkilö myös ehdotti kummin valitsemista nuorten vaikuttajaryhmälle. Luottamushenkilöt myös pitivät tärkeänä, että nuoria tutustutetaan seurakunnan kaikkiin toimialoihin ja hallintoon ja heille annetaan asiallista ja oikeaa tietoa siitä, kuinka asiat hallinnossa etenevät. Eräs vastaajista nosti esiin luottamushenkilöiden velvollisuuden tukea nuorten vaikuttajaryhmää ja parissa vastauksessa myös korostettiin nuorisotyönohjaajien roolia tukea nuoria ja toimia kanavana nuorten ja luottamushenkilöiden välisessä viestinnässä.

Haasteina yhteistyölle nähtiin etenkin myöhään saatavat kokousmateriaalit. Aikaa nuorten kuulemiselle jää vähän ja vastauksissa tiedostettiin myös, että nuorten vaikuttajaryhmä ei välttämättä ehdi kokoontua asialistojen saamisen ja neuvoston kokouksen välissä. Yksi vastaajista nosti esiin, että monet asiat ovat salassa pidettäviä, jolloin niistä ei voi keskustella nuorten kanssa. Toinen puolestaan koki olevansa epävarma, mistä asioista saisi keskustella nuorten vaikuttajaryhmän kanssa ja mistä ei, jotta ei rikkoisi vaitiolovelvollisuutta ja puhuisi liikaa valmisteltavista asioista. Muutamassa vastauksessa myös todettiin neuvostossa käsiteltävän lähinnä sellaisia hallintoa ja taloutta koskevia asioita, joiden anti käytännön seurakuntatyöhön on vähäistä. Näissä vastauksissa toivottiin, että luottamushenkilöillä olisi enemmän arvoa hengelliselle työlle ja he saisivat keskittyä siihen, miten seurakunta palvelisi enemmän kaikenikäisiä seurakuntalaisia byrokratian sijaan.

Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnalle oli monenlaisia odotuksia ja toiveita. Toisaalta osa luottamushenkilöistä koki, että he eivät halua neuvoa nuorten vaikuttajaryhmää tai odottaa toiminnalta jotain tiettyä lopputulosta, he halusivat antaa nuorille vapaat kädet. Nämä

Luottamushenkilöt myös luottivat nuorten itse tietävän mihin asioihin pitäisi tarttua, ja mitä he haluavat toiminnallaan saavuttaa. Aikuisten neuvoja ei haluttu antaa.

Nuorten toiminnan tasolla vaikuttajaryhmän toivottiin kannustavan muita nuoria mukaan toimintaan. Vaikuttajaryhmän toiminnan toivottiin lisäävän nuorten mahdollisuuksia tavata muita nuoria, myös muista seurakunnista. Erityisesti vaikuttajaryhmän toiminnan toivottiin lisäävän nuorten innostusta ja mahdollisuutta vaikuttaa ja heidän toivottiin tuovan esiin ideoita lasten ja nuorten toiminnan kehittämiseen sekä minkälaista toimintaa nuorilla pitäisi järjestää. Tämä toive lasten ja nuorten toiminnan kehittämisestä tuli esiin useissa vastauksissa.

Seurakunnan toiminnan tasolla lähes kaikki vastaajat toivoivat vaikuttajaryhmän tuovan lisää ehdokkaita seurakuntavaaleihin sekä luottamustoimiin, jotta mukaan saataisiin myös nuorempia luottamushenkilöitä. Toiminnan myötä nuorten myös toivottiin sitoutuvan vahvemmin seurakuntaan ja kokevan sen omakseen sekä osallistuvan aktiivisesti erilaisiin seurakunnan tapahtumiin. Vapaaehtoistyön toivottiin lisääntyvän sekä luottamushenkilönä toimimisen että muiden vapaaehtoistojen kautta.

Luottamushenkilöt toivoivat vaikuttajaryhmän tuovan nuorten äänen kuuluviin päättäjille asti, jotta kaikkien ikäryhmien toiveet tulisivat huomioiduiksi päätöksenteossa. Nuorten myös toivottiin tuovan uusia tuulia toimintaan ja päätöksen tekoon ja tuulettavan vanhoja ajatuksia ja toimintatapoja. Useampi luottamushenkilö myös toivoi, että vaikuttajaryhmää voisi hyödyntää, kun hallinnon päätöksistä tehdään lapsivaikutusten arviointia. Nuorten mielipiteen selvittämisessä vaikuttajaryhmää pidettiin tärkeänä ja sen toivottiin tuovan lapsivaikutusten arviointiin tärkeää lisätietoa.

Muutamissa vastauksissa myös tuotiin esiin asioita, joiden toteutumisella voi nähdä olevan vaikutusta koko evankelis - luterilaisen kirkon asioihin. Toiminnan myötä toivottiin kirkollisten vihkimisten ja kasteiden jälleen lisääntyvän. Tämä tuo esiin huolta kirkollisten toimitusten määrän vähenemisestä. Lisäksi vaikuttajaryhmän toivottiin keskustelevan yleisesti yhteiskunnallisista asioista ja vaikuttavan niihin. Eräs luottamushenkilö myös toivoi nuorten pohtivan, miten elää kristittyinä nuorena maailmassa.

Luottamushenkilöt myös pohtivat vastauksissaan, miten nuorten osallisuus on heidän näkökulmastaan toteutunut tähän asti Taipaleen seurakunnassa ja miten se voisi toteutua tulevaisuudessa paremmin. Osallisuuden nähtiin tähän asti toteutuneet nuorisotyön, rippikoulutyön ja partion toimintojen yhteydessä. Erityisesti nostettiin esiin isoset ja heidän tärkeä roolinsa vapaaehtoisina. Kirkkopiirineuvostoissa on nuorten edustus ja nuoria osallistuu jumalanpalveluksiin. Suhtautuminen nuorten osallisuuden edistämiseen oli

luottamushenkilöillä positiivista. Eräs luottamushenkilö kuitenkin pohti mitä tarkoitetaan osallisuudella ja miten se pitäisi ymmärtää.

Haasteena nuorten osallisuuden toteutumiseksi luottamushenkilöt näkivät sen, että nuoret olivat tähän asti osallistuneet vähän päätöksen tekoon ja heitä on haastavaa saada mukaan luottamustoimiin. Samalla mainittiin nykyisten luottamushenkilöiden olevan pääsääntöisesti iäkkäitä ja tiedostettiin tämän yhtälön aiheuttama haaste nuorten osallisuudelle. Koska nuoria on vähän päätöksentekijöissä, heitä on myös vaikea saada kiinnostumaan luottamustoimista, koska sen ei nähdä koskettavan nuorten asioita. Muutama luottamushenkilö nosti esiin sen, että nuorten asioita ei ylipäätään näy neuvoston kokousten asialistoilla. Haasteena nähtiin myös se, miten saadaan nuoret pysymään mukana seurakunnan toiminnassa rippikoulun jälkeen. Luottamushenkilöt myös tiedostivat, että suurin osa nuorista muuttaa pois paikkakunnalta toisen asteen opintojen jälkeen, joten tämän ikäisten nuorten määrä seurakunnassa on vähäinen.

Nuorten osallisuutta luottamushenkilöt pitivät tärkeänä ja esittivät ideoita sen vahvistamiseen. Osallisuuden edistämiseksi nostettiin esiin oikea ja myönteinen asenne sekä nuorten osallisuutta että luottamustoimia kohtaan. Vääriä ennakkoluuloja luottamustoimia ja seurakuntaa kohtaan haluttiin karsia ja poistaa turhat kynnykset osallisuudelle. Seurakunnan imago haluttiin nostaa enemmän esille ja muuttaa nuorten ja luottamushenkilöiden välistä keskustelua enemmän toiminnan tavoitteista keskusteluksi sekä tuoda nuorten anti hengelliselle työlle näkyväksi.

Nuorten osallisuuden edistämiseksi nuorille suunnattua toimintaa pidettiin tärkeänä. Luottamushenkilöt ehdottivat lisäämään nuorille mahdollisuutta seurakuntahenkiseen yhdessäoloon jo ennen rippikoulua. Nuoria toivottiin myös mukaan seurakunnan tilaisuuksien järjestämiseen ja jumalanpalvelusten toteuttamiseen. Nuoria haluttiin myös aktivoida mukaan kirkkopiirien toimintaan. Myös budjetin laatimista yhdessä nuorten kanssa pidettiin tärkeänä. Toiminnan mainostamisessa pidettiin tärkeänä henkilökohtaisia kutsuja ja sosiaalista mediaa.

Tarpeellisena nähtiin myös toiminnan resurssit eli työntekijöiden riittävä määrä ja tarpeelliset toimitilat. Esille nostettiin myös nuorten ja heidän kanssaan työtä tekevien kuunteleminen. Rippikoulun jälkeistä nuorisotyötä pohdittaessa kaivattiin myös strategiaa sille, miten rippikoulun jälkeen nuorisotyötä tehdään ja elämää seurakuntalaisena jatketaan.

7.3 Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan arviointi

Kevään viimeisellä kerralla arvioimme yhdessä nuorten vaikuttajaryhmän kanssa kuluvan kauden toimintaamme. Tämä toteutettiin kollektiivinen muistelu ja tarinaviiva menetelmää

käyttäen. Menetelmän tarkoituksena on kartoittaa ja tarkastella toimintaa tietyllä aikajaksolla. Menetelmä auttaa näkemään kokonaisuuden ja hahmottamaan mitä on tehty ja mihin seuraavaksi halutaan suunnata (Osallistavat arviointimenetelmät. Jelli.)

Aluksi koottiin tarinaviivalle asiat, joita nuoret muistivat, että kuluneen puolen vuoden aikana ole tehty. Viivalle nousivat syödyt ruuat, leikityt leikit, vierailijat sekä tehdyt aktiviteetit ja toiminnot. Näitä arvioidessa nuoret totesivat koronatilanteen vaikuttaneen suuresti toimintaan. Etätapaamisten anti oli jäänyt laihemmaksi kuin kasvokkain tapahtuvien tapaamisten. Vaikuttajaryhmä ei ollut voinut tavata muita nuoria tai luottamushenkilöitä tai suunnitella tapahtumia tai muita tapaamisia. Epävarmuus koronatilanteen jatkumisesta myös vaikutti motivaatioon suunnitella mitään tulevaisuuteen. Koronakevään aiheuttama pettymys oli selvästi aistittavissa.

Tarinaviiva jatkui myös tulevaisuuteen tämän vuoden 2021 loppuun sekä vuoden 2022 loppuun. Tässäkin suunnittelussa näkyi koronatilanteen vaikutus. Kaikki nuorten ideat seuraavalle puolelletaistavalle vuodelle ovat tapahtumia tai matkoja, kuten saunailta tai matka huvipuistoon, jotka jäivät odottamaan koronan jälkeistä aikaa. Myös nuorten puolelta toivottiin yhteistä tapaamista luottamushenkilöiden kanssa ja tätä suunniteltiin elokuulle. Tämän lisäksi ideoina oli muutamia "heittoja", jotka kertovat ryhmän viimeinkin ryhmäytyvän, koska uskalletaan sanoa myös hassuja ideoita.

Kaiken kaikkiaan toiminnan vaikutukset puolen vuoden ajalta arvioitiin melko vähäisiksi. Koronatilanne kuitenkin vaikeutti toimintaa ja seurakunnan toimintaan vaikuttaminen on hidasta. Syksyllä laaditaan budjetit, mikä suuntaa seuraavan vuoden toimintaa. Nuorten mukaan ottaminen tähän prosessiin, toivottavasti saa nuorten mielipiteen näkymään toiminnassa. Samoin syksyn nuorten leirin teema ja ohjelma on tarkoitus antaa nuorten suunniteltavaksi. Näiden ajatusten osalta jäätään odottamaan kesän jälkeistä aikaa.

Ajankohtaisimmaksi asiaksi nousi Säkniemen kesäkodin toisen majoitusrakennukset huono kunto ja mitä asialle pitäisi tehdä tulevaisuudessa. Rakennuksen huono kunto oli juuri selvitetty ja rakennuksen tulevaisuus ja tulevat leirit olivat pohdinnan alla. Yhteisessä arvioinnissa todettiin, että oli saatu vähemmän aikaiseksi kevään aikana kuin oli odotettu. Suurelta osin tämä johtui koronatilanteesta. Nuoret eivät päässeet tapaamaan luottamushenkilöitä ja nuorten vaikuttajaryhmän jäsenet eivät myöskään juuri tavanneet muita seurakunnan nuorisotyössä mukana olevia nuoria. Näin ollen nuorten vaikuttajaryhmän toiminta jäi vieraaksi muille nuorille, eivätkä vaikuttajaryhmän nuoret voineet luontevasti osana toimintaa kysellä muiden nuorten ajatuksia ja toiveita seurakunnan toiminnalle. Korona myös vaikutti siihen, että tehtyjä suunnitelmia ei voitu toteuttaa.

7.4 Kehittämisehdotukset

Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan ja luottamushenkilöiden kyselyn pohjalta laadittiin kehittämisehdotukset. Nuorten osallisuuden parantamiseksi nuorten ääni tulisi saada paremmin kuuluviin päättäjille asti. Tämän lähtökohtana ovat toimivat kanavat nuorten kuulemiseksi. Lisäksi tarvitaan toimivat keinot, joilla nuoret voivat saada yhteyden luottamushenkilöihin ja luottamushenkilöt nuoriin. Nuorten vaikuttajaryhmä toimii hyvänä siltana nuorten ja päättäjien välillä. Toimiva ja riittävän yksinkertainen yhteydenpito kanava on tärkeä ja kaiken lähtökohta. Nuorten vaikuttajaryhmää on myös tärkeä hyödyntää osana lapsivaikutusten arviointia päätöksiä tehtäessä.

Yhteydenpito nuorten ja luottamushenkilöiden välillä voisi tapahtua erään luottamushenkilön ehdotuksen mukaan sähköpostilla. Sähköposti on helppo ja neutraalitapa saada suora yhteys nuorien ja luottamushenkilöiden välille, jolloin siihen ei tarvita työntekijää. Toinen vaihtoehto olisi korostaa nuorille ja luottamushenkilöille, että nuorisotyöntekijän kautta he saavat yhteyden toisiinsa. Tällöin työntekijä välittäisi viestit nuorien ja päättäjien välillä. Sopivan yhteydenpitotavan löytämiseksi, täytyisi kysyä nuorten ja luottamushenkilöiden mielipidettä. Hyvä idea oli myös erään luottamushenkilön ajatus vaikuttajaryhmän kummista. Tällöin nuorille olisi selkää keneen he ottavat yhteyttä, jos on tarvetta saada yhteys päättäjiin. Tuttua henkilöä, olisi myös helpompi lähestyä kuin pelkkää nimeä paperissa.

Sekä luottamushenkilöiden kyselyssä että nuorten toiveissa oli luottamushenkilöiden ja nuorten yhteisiä tapaamisia. Ensimmäisenä tavoitteena on järjestää yhteinen tapaaminen nuorten ja neuvoston jäsenten välille heti koronatilanteen sen salliessa. Tässä tilaisuudessa olisi hyvä pohtia yhdessä nuorten ja luottamushenkilöiden kanssa, miten tapaamiset jatkossa halutaan järjestää. Vierailevatko nuoret säännöllisesti tietyn väliajoin neuvoston kokouksissa kertomassa kuulumisia, vierailevatko he kutsuttuina vai järjestetäänkö kokouksista erillisiä tapaamisia?

Kokouspöytäkirjojen saaminen muutamaa päivää ennen kokousta tuo haasteita nuorten mielipiteen kuulemiselle heitä vaikuttavissa asioissa. Etäyhteydellä kokoontuminen lyhyelläkin varoitusajalla todennäköisesti kuitenkin onnistuu, joten tätä mahdollisuutta kannattaa hyödyntää vaikuttajaryhmän toiminnassa. Tällöin luottamushenkilöt voisivat laittaa vaikuttajaryhmän toiminnasta vastaavalle työntekijälle asiaan liittyviä kysymyksiä, jolloin he saisivat nuorten mielipiteen selville pohtiessaan omaa päätöstään. Toisaalta voisi myös pohtia, onko nuorisotyöntekijän mahdollista saada tietoonsa nuoria koskevat esityslistalla olevat asiat jo ennen kokouksen esityslistan julkaisemista, jolloin aikaa reagoida jäisi enemmän. Etenkin isoissa asioissa lähitapaaminen on suotavaa ja asiasta yhdessä keskusteleminen välttämätöntä, jos nuoria halutaan aidosti kuulla.

Toinen tärkeä asia nuorten osallisuuden mahdollistamisessa, on nuorten mukana olo nuorten toimintaa suunniteltaessa. Myös tähän tarvitaan säännönmukaiset kanavat. Raha määrittää monia toiminnan puitteita ja sen vuoksi vaikuttajaryhmä tulisi ottaa mukaan budjetin suunnitteluun. Budjetti antaa raamit kunkin vuoden toiminnalle ja sitä laadittaessa määritellään myös mihin rahat käytetään. Kyse on siis valinnoista ja näihin valintoihin nuoret voivat myös vaikuttaa. Monet nuorten toiveet myös vaativat budjettivaroja, joten senkin vuoksi nuorten osallistuminen budjetin laadintaan on perusteltua.

Nuorisotyön toimintatapoja tulisi muuttaa siten, että toiminnassa nuorten toiveiden kuuleminen ja huomioiminen olisi osa arkipäivän toimintaa. Osallisuus seurakunnan muuhun toimintaan alkaa osallisuudesta nuorisotyön toimintaa, joka on nuorille läheisin ja tutuin. Nuorilla on myös suurin motivaatio vaikuttaa heille läheiseen toimintaan ja vaikuttamisen lopputulos on nopeammin nähtävissä, mitä yksinkertaisemmasta asiasta on kyse.

Nuorten vaikuttajaryhmän toimintaa tulisi tehdä enemmän näkyväksi muille nuorille. Nuorille tulee kertoa mikä on vaikuttajaryhmän tarkoitus ja sen roolista heidän toiveidensa ja ajatusensa eteenpäin viejinä. Yhdessä nuorten vaikuttajaryhmän kanssa tulee kehittää toimivia tapoja kysellä nuorilta heidän toiveitaan ja ajatuksiaan ja sisällyttää nämä säännöllisiksi nuorisotyön toimintatavoiksi. Monet asiat ovat pieniä ja toiveet yksinkertaisia toteuttaa, jos ne saadaan työntekijöiden tai luottamushenkilöiden tietoon. Isompien asioiden käsittelyyn nuorten kanssa tulee olla riittävästi aikaa ja selvittää heille prosessin vaiheet, jotta päätöksen teon hitaus ei tule yllätyksenä.

7.5 Yhteenveto tuloksista

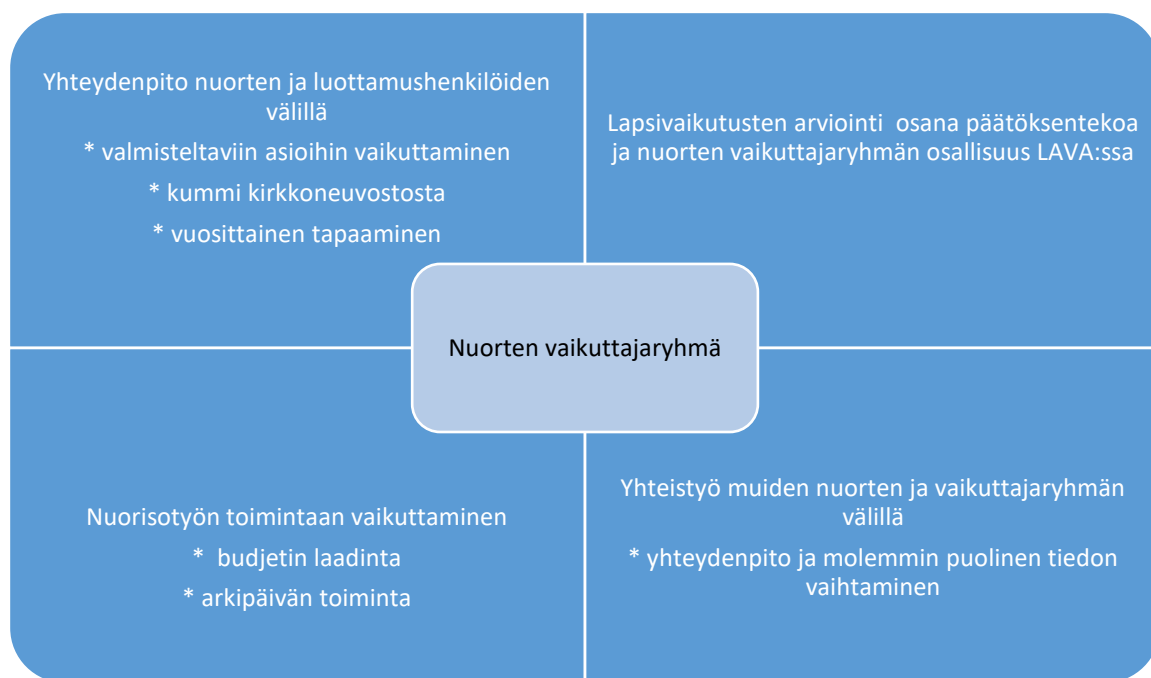
Opinnäytetyön tulosten perusteella luotiin Taipaleen seurakunnan nuorten osallisuuden ja vaikuttamisen toimintamalli, jonka keskiössä on nuorten vaikuttajaryhmä. He ovat yhteydessä sekä luottamushenkilöihin, nuorisotyöntekijöihin että muihin nuoriin. Yhteydenpito on molemminpuolista, tarvittaessa yhteyttä voidaan ottaa puolin ja toisin. Luottamushenkilöt voivat konsultoida nuoria, jos he haluavat nuorten mielipiteen valmisteltaviin asioihin tai nuoret voivat olla yhteydessä luottamushenkilöihin, jos kokevat jonkin asian tärkeäksi. Tässä on avuksi kirkkoneuvostosta valittu kummi, joka toimii erityisenä linkkinä neuvoston ja vaikuttajaryhmä välillä. Lisäksi luottamushenkilöt ja nuoret tapaavat vuosittain kuulumisten vaihdon merkeissä.

Luottamushenkilöyhteistyön lisäksi nuorten vaikuttajaryhmä osallistuu nuorisotyön toiminnan suunnitteluun ja toteutukseen. Tässä korostuu työntekijöiden rooli, jotta nuorten toiminnalle jää tilaa. Nuorisotyön ”arkipäivän” toiminta on suunniteltava nuorten osallisuutta mahdollistavaksi. Jotta nuorten ääni tulisi seurakunnan toiminnassa mahdollisimman laajasti

esille, on nuorten vaikuttajaryhmän ja muiden nuorten välisen yhteyden oltava mahdollisimman laajaa ja kiinteää. Tämän on oltava luonteva osa normaalin nuorisotyön toiminnan sisällä.

Tärkeänä osana toimintamallia on lapsivaikutusten arviointi. Nuorten vaikuttajaryhmän lausunnot ja mielipiteet muodostavat tärkeän osan lapsivaikutusten arviointia laadittaessa. Jotta tämä voi toteutua laadukkaasta, on vaikuttajaryhmälle annettava riittävästi aikaa perehtyä asioihin ja muodostaa niistä mielipide. Tärkeää on myös, että vaikuttajanuoret pääsevät kuulemaan muiden nuorten mielipiteen ja keskustelemaan heidän kanssaan.

Ehdotus nuorten vaikuttajaryhmän toimintamalliksi on esitetty kuvassa kaksi. Siinä on kuvattu toimintamallin keskeiset osat. Toimintamallin avulla nuorten vaikuttajaryhmän toimintaa on helppo havainnollistaa sekä nuorille että päättäjille.

Kuvio 2: Nuorten vaikuttajaryhmän toimintamalli

8 Pohdinta

8.1 Opinnäytetyön eettisyys ja luotettavuus

Opinnäytetyön toteutukseen tarvittiin lupa seurakunnan kirkkoherralta sekä talouspäälliköltä. Vaikka tutkimus ei vaatinut kirkkoneuvoston lupaa, myös neuvoston jäseniä tiedotettiin etukäteen tutkimuksesta. Tämä oli perusteltua, koska pyrkimyksenä oli päästä vaikuttamaan seurakunnan päätöksen tekoon hallinnon tasolla ja kysyä myös luottamushenkilöiden näkökulmaa asiaan.

Nuorten tapahtumaan osallistuneet nuoret olivat pääasiassa alaikäisiä, mutta yli 15-vuotiaita. Nuorten vaikuttajaryhmän jäsenet olivat tutkimushetkellä 15–17-vuotiaita. Kaiken ihmistieteiden tutkimuksen on oltava eettisesti kestävä, mutta lasten ja nuorten mukana olo tutkimuksessa asettaa vielä erityisiä vaatimuksia. Nuorten kehitystaso ja yhteiskunnallinen asema asettavat erityisiä edellytyksiä eettiselle toiminnalle (Pekkarinen 2018.) Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan ideointi nuorten tapahtumassa toteutui osana normaalia toimintaa, eikä heidän henkilötietojaan tallennettu millään tavalla tutkimusta varten. Tapahtumaan osallistuville nuorille lähetettiin infokirje, jossa heitä ja heidän huoltajiaan tiedotettiin siitä, että nuorten tapahtuman yksi osa-alue on osa opinnäytetyötä (Liite 1).

Tietoon perustuva suostumus on keskeinen periaate kaikissa ihmisiin kohdistuvissa tutkimuksissa. Yli 15-vuotiaalta alaikäiseltä riittää hänen oma suostumuksensa osallistua tutkimukseen. Huoltajia tulee kuitenkin informoida tutkimuksesta. (Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2019, 8–9.) Nuorille kerrottiin nuorten tapahtuman alussa opinnäytetyöstä ja mikä osa tapahtumaa oli osa opinnäytetyötä. Nuorten vaikuttajaryhmään osallistuvilta pyydettiin suostumus käyttää materiaalia opinnäytetyössä ja heidän huoltajiaan tiedotettiin tutkimuksesta. Samoin luottamushenkilöille laitettiin sähköpostin liitteenä saatekirje (Liite 2) sekä tietosuojalomake.

Luotettavuus on tutkimuksellisessa kehittämisprosessissa haasteellista tarkastella, koska se ei ole oma tutkimusotteensa vaan tutkimusongelman ratkaisemiseksi laadittu sopiva kooste. Koska tutkimuksellinen kehittämisprosessi ei ole oma menetelmänsä, tutkimuksen luotettavuutta tulee tarkastella niiden menetelmien avulla, joita käytetään. Koska siinä pyritään mahdollisimman hyvään lopputulokseen, on jo ennakkosuunnitelmassa pyrittävä varmistamaan tulosten oikeellisuus. (Kananen 2015, 111–112.)

Laadullisen tutkimuksen luotettavuutta arvioidaan esimerkiksi seuraavilla kriteereillä: uskottavuus, vahvistettavuus, siirrettävyys sekä refleksiivisyys. Jotta tutkimus olisi uskottava tutkijan on varmistettava, että tutkimukseen osallistujat ovat samaa mieltä tutkijan kanssa tutkimuksen tuloksista. Tämän voi varmistaa esimerkiksi keskustelemalla tutkimukseen

osallistujien kanssa. Tämä myös vahvistaa tutkimustulosten olevan totta. Tätä opinnäytetyötä tehtäessä nuorten kanssa on keskusteltu prosessin tuloksista sen eri vaiheissa. Tarvittaessa opinnäytetyöntekijä on varmistanut nuorilta ymmärtäneensä jonkin asian oikein. Opinnäytetyön tuloksia on myös verrattu tutkimustuloksiin tehden samansuuntaisia havain- toja. (Kananen 2015, 113.115; Kylmä & Juvakka 127–129.)

Vahvistettavuus edellyttää tutkimusprosessin tarkkaa kuvaamista, jotta lukija voi seurata prosessin kulkua. Opinnäytetyön tekijät täytyy kuvata kyllin tarkkaan, miten hän on tutki- muksen tuloksiin päätenyt. Opinnäytetyötä tehtäessä on huomiota kiinnitetty tutkimuksen tulosten ja toiminnan tarkkaan kuvaamiseen. Nuorten tapahtuman ja nuorten vaikuttajaryh- män toiminta sekä luottamushenkilöiden kyselyn toteutus ja tulokset on kuvattu tarkasti opinnäytetyössä. Siirrettävyys merkitsee tutkimuksen tulosten siirrettävyyttä muihin vasta- saviin tilanteisiin. Tämä opinnäytetyö on kuvaus Taipaleen seurakunnan nuorten vaikutta- jaryhmän perustamisesta eivätkä tulokset ole suoraan siirrettävissä muualle. Refleksiivi- syys tarkoittaa sitä, että tutkimuksen tekijän on oltava tietoinen omista lähtökohdistaan tut- kimuksen tekijänä. Oma vaikutus tutkimusprosessiin sekä aineistoon on tiedostettava. (Kylmä & Juvakka 127–129.)

Nuorten vaikuttajaryhmän perustaminen oli osa nuorisotyönohjaajan työnkuvaa. Tutkimusta suoritti nuorille tuttu työntekijä ja työntekijä oli myös osa ryhmää ja toimi sen mukana. Ol- lessaan mukana ryhmän toiminnassa, ei työntekijä voi toimia pelkästään ulkopuolisena ryh- män ohjaajana ja olla vaikuttamatta ryhmän toimintaan ja ajatuksiin. Työntekijä pyrki pitä- mään osan työskentelystä sellaisina, että hän ei osallistu ryhmän tuottamaan aineistoon. Täysi ulkopuolisuus ei kuitenkaan ole mahdollista, sillä työntekijän ollessa osa ryhmää, myös hänen mielipiteensä vaikuttivat väistämättä ryhmän muotoutumiseen ja ryhmässä kä- siteltäviin asioihin.

Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnassa ovat osaltaan mukana myös muut nuorisotyönoh- jaajat ja myös heidän mielipiteensä vaikuttavat ryhmän toimintaan. On tärkeää muistaa ryh- män toimintaa käynnistettäessä antaa sen olla aidosti nuorten näköinen. Aikuisilla on usein joku näkemys siitä millaista toiminnan pitäisi olla ja jos ei ole tarkkaavainen, toiminta ei muodostu nuorten vaan aikuisten mielipiteen mukaiseksi.

8.2 Tulosten pohdintaa

Uuden toimintamuodon ja vakiintuneiden toimintatapojen muuttaminen vie aina aikaa. Evankelis-luterilaisen kirkon toimintatavoilla on Suomessa pitkät perinteet ja paljon vakiin- tuneita, osin hyvinkin pitkän historian takaa nousevia, toimintamalleja. Kirkon päättäjät ovat usein iäkkäämpiä ja nyt kirkkolain uudistuksella yritetään saada nuoria enemmän mukaan

vaikuttamaan toimintaan ja päätöksentekoon. Tämä vaatii asennemuutosta niin nuorilta, työntekijöiltä kuin luottamushenkilöiltäkin. Hidas muutos aiheuttaa helposti turhautumista, etenkin nuorissa, jotka haluavat nähdä konkreettisia muutoksia nopeasti.

Uuteen toimintamuotoon on myös haastavaa saada vapaaehtoisia mukaan. Tästä oli osoituksena haaste saada osallistujia nuorten vaikuttajaryhmään. Kun ei ole tietoa mistä toiminnassa on kyse, on kynnys mukaan lähtemiseen korkeampi. Vasta henkilökohtaisten keskustelujen kautta ryhmään saatiin innostuneita nuoria ja toiminta käyntiin. Vaikuttajaryhmän toiminnasta on nyt tärkeä tiedottaa sekä muita nuoria että seurakuntalaisia.

Opinnäytetyön tulosten perusteella nuoret toivovat itselleen paljon toimintaa, pitkälti sentyylistä, mitä tällä hetkellä jo järjestetään. Tämä on luonnollista, koska tuttua toimintaa on helpompi toivoa kuin kehittää jotain täysin uutta. Toisaalta jos asiaa kysyttäisiin nuorilta, jotka eivät tällä hetkellä ole mukana seurakunnan toiminnassa, saattaisivat toiveet olla erilaisia. Vastauksissa kuitenkin korostui nuorten tarve olla osa yhteisöä, johon kuulua ja jossa voi oleskella, toimia ja pohtia elämän kysymyksiä (Nuoret seurakuntalaisina kehittämissasiakirja 2012, 39). Toiminnan muodolla ei ehkä ole niin paljon väliä kuin sillä minkälaista olemista se mahdollistaa.

Edellä mainittu tulee esiin myös siinä, että nuorten monet toiveet eivät koskeneet konkreettisia tapahtumia tai tilaisuuksia, vaan asennetta siitä, millaista toiminnan tulisi olla. Toiminnan toivottiin olevan rentoa ja että kaikki olisivat tervetulleita mukaan toimintaan. Tärkeänä pidettiin myös sitä, että kaikki saavat olla sellaisia kuin ovat, että heidät hyväksytään omana itsenään. Tässä on toki osansa jokaisella toiminnassa mukana olevalla nuorella, mutta erityisesti aikuisilla, jotka nuorten kanssa toimivat. Nämä aikuiset ovat etenkin nuorisotyön ohjaajia, mutta myös muita seurakunnan työntekijöitä ja luottamushenkilöitä. Voisi jopa sanoa, että sillä ei ole niin väliä mitä tehdään, vaan millä asenteella se tehdään.

Konkreettisia ideoita ja ajatuksia, mihin vaikuttajaryhmän pitäisi tarttua, nousi nuorten tapahtumasta aika vähän. Toive yleisesti kehittää asioita, ei antanut vaikuttajaryhmän jäsenille ohjeita tai ajatuksia mitä kohti edetä. Tapahtumia ja muuta nuorille suunnattua toimintaan toivottiin, mutta ne jäivät odottamaan koronarajoitusten jälkeistä aikaa. Varsinaisia koko seurakuntaa koskevia asioita ei esiin noussut. Vastaisuudessa muiden nuorten mielipiteitä pitäisi kysellä useammassa tilaisuudessa ja ehkä kysyminen tutummassa ja pienemässä ryhmässä toisi enemmän tuloksia. Nuorten vaikuttajaryhmän jäsenten olisi myös hyvä olla mukana kartoittamassa nuorten tarpeita ja toiveita.

Samansuuntaisia havaintoja on tehty myös kunnan nuorisotyön puolella. Vaikka aikuisten toive on saada vaikuttajaryhmän nuoria osallistumaan edustuksellisen demokratian tapoihin, on se näyttänyt muodostuvan monelle vaikuttajaryhmän nuorelle toissijaiseksi. Nuoret

haluavat ennemmin järjestää tapahtumia ja muuta tekemistä toiselle nuorille. Nuorten tarpeet ja aikuisten odotukset ovat siis selvästi ristiriidassa toistensa kanssa. (Kohonen 2004, 118–119.) Myös nuorten vaikuttajaryhmän kohdalla on vaarana, että nuorten ja aikuisten tarpeet eivät kohtaa. Tällöin riskinä on toiminnan muotoutuminen aikuisten näköiseksi, jotta ryhmä vastaa esim. vaatimukseen tehdä lapsivaikutusten arviointi päätöksistä ja kuulla nuoria päätöksen teossa, mutta ei vastaa nuorten toiveita ja odotuksia.

Nuorten vaikuttajaryhmän jäsenten on tärkeää olla osa tehtäessä lapsivaikutusten arviointia. Kaikista hallinnollisista päätöksistä on tehtävä lapsivaikutusten arviointi. Jotta tämä onnistuisi laadukkaasti, pitäisi päätöksen kohteena olevat asiat saada ajoissa työntekijöiden ja vaikuttajaryhmän tietoon. Pienemmissä asioissa arvioinnin voi tarvittaessa tehdä nopeastikin, mutta isommissa asioissa, aikaa tarvitaan enemmän. Isommat ja merkittävimmät asiat pitäisi saattaa ajoissa lapsiasiahenkilön ja nuorten vaikuttajaryhmän tietoon.

On hyvä muistaa, että vaikka lapsivaikutusten arviointi ei välttämättä vaadi lasten kuulemista, ei lapsivaikutusten arviointia voi tehdä ilman nuorten asiantuntemusta (Lapsivaikutusten arviointi, THL). Lapsilla ja nuorilla on oikeus kertoa mielipiteensä heitä koskettavista asioista. Vaikuttajaryhmä on olennainen lenkki tässä arvioinnissa edustamassa nuoria. Jos aikaa on riittävästi vaikuttajaryhmän nuoret voivat myös järjestää nuorten toiminnassa muille nuorille mahdollisuuksia kertoa mielipiteenä päätettävistä asioista. Tulevaisuudessa Taipaleen seurakunnan on tehtävä päätöksiä Säkniemen kesäkodin suhteen ja siinä on tärkeää hyödyntää myös nuorten asiantuntemusta ja kuulla heidän mielipiteitään.

Tämän opinnäytetyön tulosten mukaan luottamushenkilöt pitivät nuorten osallisuutta hyvänä asiana ja halusivat omalta osaltaan edistää sitä. Positiivinen asenne aikuisilta on nuorten osallisuuden toteutumiselle välttämätöntä. Myös nuorten asenne on positiivisempi, jos heihin ja heidän panokseensa seurakunnalle suhteudutaan myönteisesti. Vähättelevä ja negatiivinen asenne, ei motivoi osallistumaan toimintaan tai päätöksen tekoon. Toisaalta voidaan olettaa, että tutkimukseen ovat vastanneet ne luottamushenkilöt, jotka kokevat nuorten osallisuuden tärkeäksi ja haluavat omalla toiminnallaan tukea sitä. Vähäisesti vastausmäärästä johtuen, ei tämän kehittämistyön pohjalta voida tehdä yleistäviä päätelmiä Taipaleen seurakunnan luottamushenkilöiden suhtautumisesta nuorten osallisuuteen.

Kuten jo todettu, uuden käynnistäminen aina aikaa vievää ja hankalaa. Vapaaehtoisten nuorien saaminen vaikuttajaryhmään, vaati työntekijöiltä henkilökohtaista kontaktia nuoriin ja henkilökohtaista kysymistä halukkuudesta lähteä toimintaan mukaan. Kun ei ole perinnettä toimintaan, ei ole myöskään tietoa, mihin on lähdössä mukaan. Tämä nostaa kynnystä lähteä mukaan uuteen ryhmään. Tässäkin mukaan innostamisessa tärkeässä osassa ovat

muut nuoret. Nyt tärkeää olisi tehdä vaikuttajaryhmän toimintaa tutuksi muille nuorille. Eriyisesti tämä korostuu rippikouluissa, jotka tavoittavat lähes kaikki alueen nuoret.

Vaikka koronavirustilanteen vuoksi, puolen vuoden aikana ei saatu niin paljon aikaan kuin oli ajateltu, oli se kuitenkin hyvä startti toiminnalle. Ryhmä pääsi myös kiinni käytännön toimintaan ja esimerkiksi heidän lausuntonsa Lemminkä seurakuntatalosta oli tärkeä osa siitä tehtyä lapsivaikutusten arviointia. Ryhmä teki myös konkreettisia ehdotuksia, joista muutamat päästiin toteuttamaan heti, kuten isojen pehmolelujen hankinta nuorten toiveesta. Koronavirus tilanteen helpottaessa on myös jo valmiina suunnitelmia, joita lähteä toteuttamaan, kuten nuorten retki heidän toivomaansa kohteeseen.

Nuorten vaikuttajaryhmän alkutaipale osui samaan aikaan koronavirustilanteen niin sanotun toisen aallon kanssa. Tämä muutti ennakkosuunnitelmia, joissa ajatuksena oli kokoon-tua etänä vaikuttajaryhmän kanssa, jos nuoret haluavat tai eteen tulee nopeasti käsiteltäviä aiheita ja lähitapaamista ei ehditä järjestää. Koronavirustilanteesta johtuen puolet vaikuttajaryhmän tapaamisista jouduttiin järjestämään etänä ja muu nuorisotyön toiminta oli myös tauolla tai rajoitukset rajasivat toiminnan järjestämistä.

Lahtisen (2020) selvityksen mukaan ammattilaisten kokemukset nuorten sopeutumisesta etäohjaukseen ja -opetukseen korona-aikana vaihtelivat. Nuorissa on heitä, kenelle etäopetus ja -ohjaus on sopinut paremmin kuin lähiopetus ja -ohjaus. Toisaalta on myös niitä nuoria, kenelle tämä on ollut huono vaihtoehto ja seuraukset ovat olleet negatiivisia. Haasteita etäopetukselle ja -ohjaamiselle on tuonut vuorovaikutuksen elementtien kutistuminen verbaaliseen tai kirjalliseen kommunikointiin. Etäyhteyksillä ohjattavien kehonkieli ja äänenpaino jäävät huomaamatta ja se tekee näihin signaaleihin puuttumisesta hankalaa. (Lahtinen, J 2020.) Etäohjaus kaventaa erilaisten toiminnallisten menetelmien käyttöä ja korostaa puheen merkitystä toiminnassa. Tämä aiheutti haasteita myös tämän ryhmän ohjaamiselle, koska vaikuttajaryhmän toimintatapa oli selvästi toiminnallinen ja keskustelun tueksi olisi tarvittu myös muita menetelmiä.

Etätapaamisissa haasteita aiheutti ryhmäytymisen ja tutustumisen hitaus. Nuoret olivat toisilleen melko vieraita ja etänä yhdessäoloa ei pääse tapahtumaan samalla tavalla kuin lähitapaamisissa. Tutustumisessa ja ryhmäytymisessä vapaa yhdessä olo, esim. ruokaa laittaen, on tärkeää ja etänä tätä ei ollut mahdollista toteuttaa. Etätapaamisista muodostui hyvin muodollisia. Vaikka ryhmä välillä pääsi kokoontuminen lähitapaamisissa, aiheutti koronarajoitusten suositus kahden metrin turvavälistä omat haasteensa sille, mitä menetelmiä pystyi toteuttamaan turvavälit huomioon ottaen.

Pitkä jakso etäkoulua näkyi myös vähäisenä innokkuutena istua koneen ääressä koulupäivien jälkeen. Tutkimusjakson aikana nuorten olisi ollut mahdollista osallistua kahteen

erilaiseen etänä järjestettävään tapaamiseen, jossa olisi voinut tavata vaikuttajaryhmien nuoria muista seurakunnista. Nuorilla ei kuitenkaan ollut kiinnostusta istua vapaapäivänään koko päivää tietokoneen ääressä, kun he olivat tehneet sitä jo koko kouluviikon. Tutkimuksissa onkin havaittu etäopiskelun tehneet nuorille arjesta rutiininomaista ja paikallaan pysyvää (Lahtinen, Haikola, Kauppinen 2021). Jos etätapaaminen olisi ollut aito vaihtoehto, eikä pakonsanelema tilanne, olisi etätapaaminen saattanut tuoda jotain lisäarvoa kokoontumisille.

Nuorten vaikuttajaryhmän toukokuun tapaamisessa tehdyssä arvioinnissa kuluneesta puolesta vuodesta koronatilanne nousi myös vahvasti esiin. Suurta intoa suunnitella tapahtumia, kokoontumisia tms. ei tutkimusjakson aikana ollut epävarmasti koronatilanteesta johtuen. Tämä on ymmärrettävää, koska monia tilaisuuksia ja tapahtumia oli jo aiemmin jouduttu perumana koronatilanteen vuoksi. Osallisuutta ja yhteyttä on vaikeampaa toteuttaa etätapaamisissa kuin lähitapaamisissa, ainakin silloin kun lähikokoontuminen ei edes ole vaihtoehto. Osallisuus ja yhteisöllisyys kuuluvat kiinteästi kirkon perusolemuksen, niiden toteuttamiseen olisi vain löydettävä aina aikaan sopivia vaihtoehtoja (Thitz 2013, 97).

Nuorten osallisuutta pohdittaessa pitäisi muistaa, että nuoret ovat erilaisia kuin aikuiset. Monet osallisuuden tavat ja keinot lähtevät aikuisista ja aikuisten keinoista. Nuoret ovat myös sukupolvi, joka joutuu elämään päätösten kanssa pisimpään. (Frank, 2006, 351–352.) Tarve osallistaa nuoria lähtee usein myös aikuisista. Päätös perustaa seurakuntiin nuorten vaikuttajaryhmiä lähtee myös aikuisten huolesta nuorten vähäisestä osallistumisesta ja kirkosta eroamisesta. Voi kysyä, pitäisikö nuorilla olla myös muunlaisia kanavia vaikuttaa kuin sitä varten perustettu ryhmä. Koska maailman ja yhteiskunta ympärillä muuttuvat, on myös seurakunnan ja sen toimintamuotojen muututtava. Kuten nuoret seurakuntalaisina kehittämissasiakirja toteaa, muutoksiin vastataan kehittämällä. Perusasiat seurakunnassa pysyvät, mutta nuorisotyön on toteuduttava monimuotoisena ja pysyvä ajassa elävänä (Nuoret seurakuntalaisina kehittämissasiakirja 2012, 6.)

Tämän opinnäytetyön myötä Taipaleen seurakuntaan on perustettu nuorten vaikuttajaryhmä. Tulevaisuudessa olisi mielenkiintoista tehdä pidemmän aikavälin seuranta ryhmän toiminnasta ja selvittää miten ryhmän toiminta on jatkunut alkuvaiheen jälkeen ja koronarojoitusten poistuttua. Jatkokehittämissiisiksi ryhmän toimintaa voisi arvioida kahden vuoden kuluttua ja tehdä tarvittavat muutosehdotukset, jos toimintamallissa havaitaan kehitettävää. Kehittämissiisiksi olisi hyvä kysyä sekä nuorilta että luottamushenkilöiltä. Vaikuttajaryhmän osallisuus lapsivaikutusten arvioinnissa olisi myös hyvä arvioida ja selvittää miten lapsivaikutusten arviointia voisi kehittää seurakunnassa. Nuorten vaikuttajaryhmä

tuo nuorten mielipiteen näkyväksi, mutta myös nuorempien lasten ääni olisi hyvä saada kuuluviin päätöksiä tehdessä.

Lähteet

Alila, K. Lapsivaikutusten arviointi – kansallisia ja kansainvälisiä näkökulmia. Lapsiasiavaltuutetun toimiston julkaisuja 2011: 7. Jyväskylä. https://lapsiasia.fi/documents/25250457/37284233/lapsivaikutusten_arviointi.pdf/10a472af-bca7-3d58-bec2-d3a23b3b86c9/lapsivaikutusten_arviointi.pdf?t=1428490290000 Luettu 1.10.2021

Eskelinen, T., Gellin, M., Gretschehl, A., Junntila-Vitikka, P., Kiilakoski, T., Kivijärvi, A., Koskinen, S., Laine, S., Lundbom, P., Nivala, E. & Sutinen R. 2012. Lapset ja nuoret kansalais-toimijoina. Teoksessa Gretschehl, A. & Kiilakoski, T. (toim.) Demokratia oppitunti. Lasten ja nuorten kunta 2010-luvun alussa. Helsinki. Nuorisotutkimusverkosto. Nuorisotutkimus-seura. Julkaisuja 118. 213-248

Eskola J. & Suoranta, J. 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. Tampere. Vastapaino.

Frank, K. 2006. The Potential of Youth Participation in Planning. Journal of Planning Literature, Vol. 20, No. 4. 351-371

Haastettu kirkko – osallisuus, yhteisöllisyys, usko. 2013. Kirkon tutkimuskeskuksen www-julkaisuja 32. Kirkon tutkimuskeskus. Viitattu 22.8.2020

Saatavissa <https://evl.fi/documents/1327140/45386794/Www-julkaisu+32+Haastettu+kirkko.pdf/f5d2fb95-f8f3-0dd1-af04-d86ea27066f9>

Horelli, L., Sotkasiira, T & Haikkola, L. 2004 Nuoret uuden osallistumiskulttuurin tienraivaajina. Teoksessa Paakkunainen, K. (toim) Nuorten ääni ja kunnantalon heikko kaiku. Nuoret kunnallisessa demokratiassa ja paikallisissa vaikuttajaryhmissä. Nuorisosiain neuvottelukunta, julkaisuja 29, 135-144. Viitattu 25.8.2021. Saatavissa <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2013/05/9nuortenaanijakunnant.pdf> Luettu 6.9.2021

Ilvonen. Miten vaikutan. Kansalaistoimijan vaikuttamisopas. OK-opintokeskus. Viitattu 5.9.2020.

Saatavissa <https://1584128.169.directo.fi/@Bin/b325679ba010852ae6fd43a95f4cb337/1599900708/application/pdf/299855/Miten%20vaikutan.%20Kansalaistoimijan%20vaikuttamisopas.%20Anne%20Ilvonen%20%28ID%2011502%29.pdf>.

Innopoli peli ja lapset innovaattoreina toimintamalli. Lasten ja nuorten keskus. Viitattu 5.2.2021. Saatavissa <https://www.lastenjanuortenkeskus.fi/materiaali/innopoli-pelit-ja-lapset-innovaattoreina-toimintamalli/>.

Isola, A-M., Kaartinen, H., Leemann, L., Lääperi, R., Schneider, T., Valtari, S. & Ketotokoi, A. 2017. Mitä osallisuus on? Osallisuuden viitekehystä rakentamassa. Terveiden

ja hyvinvoinnin laitos. Työpäperi 33/2017. Viitattu 20.8.2020. Saatavissa http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/135356/URN_ISBN_978-952-302-917-0.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

Isostoiminta on hauskaa vastuunkantoa. Suomen evankelis – luterilainen kirkko. Viitattu 5.9.2021. Saatavissa <https://evl.fi/osallistu/antia-arkeen/isostoiminta>.

Isoja ihmeitä. Isostoiminnan linjaus 2016. 2016. Suomen ev. lut. kirkon julkaisuja 43. Helsinki: Kirkon kasvat- ja perheasiat. Kirkkohallitus

Isostoiminta vuonna 2015. Kirkon tutkimuskeskus. Sähköinen tietoaaineisto. Viitattu 28.9.2020. Saatavissa

<https://public.tableau.com/profile/kirkon.tutkimuskeskus#!/vizhome/Kasvatus/Story1>

Juntunen, A. 2019. "Minä uskon hyvään elämään" Nuoret ja elämäkulussa rakentuva toimijuus. Väitöskirja. Viitattu 15.8.2020. Saatavissa

<https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/282705/MINAUSKO.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Juhila, K. Teemoittelu. Teoksessa Vuori, J. (toim.) Laadullisen tutkimuksen verkkokäsikirja. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Viitattu 20.8.2021.

Saatavissa <https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/analyysitavan-valinta-ja-yleiset-analyysitavat/teemoittelu/>

Kananen, J. 2015. Kehittämistutkimuksen kirjoittamisen käytännön opas. Miten kirjoitan kehittämistutkimuksen vaihe vaiheelta. Jyväskylän ammattikorkeakoulun julkaisuja 212

Kiilakoski, T., Nivala, E., Ryytänen, A., Gretschehl A., Matthies, A-L., Mäntylä, N., Gellin, M., Jokinen, K. & Lundbom, P. 2012. Demokratiaremontin työkaluja. Teoksessa Gretschehl, A. & Kiilakoski T. (toim). Demokratia oppitunti. Lasten ja nuorten kunta 201-luvun alussa. Helsinki. Nuorisotutkimusverkosto. Nuorisotutkimusseura. Julkaisuja 118. 249-271

Kirkkohallituksen täysistunto

7.11.2019 http://domus.evl.fi/ktwebbin/dbisa.dll/ktwebscr/khakhaku_tweb.htm. Luettu 15.8.2020

Kirkkojärjestys 1055/1991

Kirkkolaki 1054/1993.

Kirkon nuoristyönmuodot. Nuorisotyöstä Suomessa. Allianssi ry. Viitattu 2.8.2021.

Saatavissa <https://nuorisotyosta.fi/kirkon-nuorisotyön-työmuodot>

Kirkon tilastot. Jäsentilasto 2021. Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Viitattu 15.11.2021. Saatavissa <https://www.kirkontilastot.fi/viz?id=185>

Kohtaamisen kirkko. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon toiminnan suunta vuoteen 2020. 2014. Suomen ev.lut. Kirkon julkaisuja 7. Kirkko ja toiminta. Kirkkohallitus: Helsinki. Viitattu 5.9.2020.

Saatavissa <https://evl.fi/documents/1327140/52566740/Kohtaamisen+kirkko.pdf/d3b98b1a-8d4c-fcf5-01f3-02e8ba28a784?t=1560323101000>

Kohonen, K. 2004. Nuorten vaikuttajaryhmät – kunnallista päätöksentekoa vai kunnollisia tapahtumia? Teoksessa Paakkunainen, K. (toim) Nuorten ääni ja kunnantalon heikko kaiku. Nuoret kunnallisessa demokratiassa ja paikallisissa vaikuttajaryhmissä. Nuorisosiain neuvottelukunta, julkaisuja 29, 135-144. Viitattu 25.8.2021. Saatavissa <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2013/05/9nuortenaanijakunnant.pdf> Luettu 6.9.2021

Korkiamäki, R. Lasten ja nuorten arkisen toimijuuden tukeminen. Teoksessa Häkli, J., Kallio, K & Korkiamäki R. (toim.) Myönteinen tunnistaminen. Nuorisotutkimusverkosto/nuorisotutkimusseura. Verkkojulkaisuja. 131-164. Viitattu 20.8.2020. Saatavissa 90. https://www.nuorisotutkimusseura.fi/images/julkaisuja/myonteinen_tunnistaminen.pdf

Kotimaa24. 2020. Rippikoulun suosio kasvoi viime vuonna – 77,4 prosenttia koko ikäluokasta osallistui. Viitattu 6.8.2020.

Saatavissa <https://www.kotimaa24.fi/artikkeli/rippikoulun-suosio-kasvoi-viime-vuonna-774-prosenttia-koko-ikaluokasta-osallistui/>

Kylmä J. & Juvakka T. 2007. Laadullinen terveystutkimus. Helsinki: Edita.

Lahtinen, J. 2020. ”Et sitten istuttiin Teamsissa suunnilleen koko päivä.” Ammattilaisten kokemuksia etäohjauksesta ja -opetuksesta koronan aikaan. Potentiaalihanke. Viitattu 26.6.2021. Saatavissa <https://www.potentiaalihanke.fi/ammattilaisten-kokemuksia-etaohjauksesta-ja-opetuksesta-koronan-aikaan/>.

Lahtinen, J., Haikola, L. & Kauppinen E. 2021. ”Etäkoulu oli mukavaa ja sai enemmän vapaa-aikaa, yksinäisyys oli huono puoli” – Nuorten kokemukset etäopetuksesta koronajan alussa. Viitattu 25.7.2021. Saatavissa <https://www.nuorisotutkimusseura.fi/nakokulma69>.

Lapsivaikutusten arviointi. Terveiden ja hyvinvoinnin laitos. Viitattu 24.7.2021. Saatavissa <https://thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/kehittyvat-kaytannot/lapsen-oikeudet-lahtokohtana/lapsivaikutusten-arviointi>

- Lapsivaikutusten arviointi Suomen evankelis-luterilaisessa kirkossa -ohjeistus 2015. Suomen ev.-lut.kirkon julkaisuja 21.Helsinki: Kirkko ja toiminta. Kirkkohallitus. Viitattu 20.8.2020. Saatavissa <https://evl.fi/documents/1327140/39461555/LAVA-ohjeistus.pdf/9308d811-9e19-0cbe-b82e-560082043d97?t=1557230310000>
- Learning cafe eli oppimiskahvila. Innokylä. Viitattu 18.9.2020. Saatavissa <https://innokyla.fi/fi/tyokalut/learning-cafe-eli-oppimiskahvila> Luettu 20.10.2020
- Nuoret seurakuntalaisina kehittämissasiakirja. 2012. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkkohallituksen julkaisuja 2012:6. Viitattu 15.8.2021. Saatavissa [http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/D369F10AF9D44A9FC22577A500368B D5/\\$FILE/KH_nuoret_www.pdf](http://sakasti.evl.fi/sakasti.nsf/0/D369F10AF9D44A9FC22577A500368B D5/$FILE/KH_nuoret_www.pdf).
- Nuoret vaikuttajina kirkossa. Nuorisotyöstä Suomessa. Allianssi ry. Viitattu 20.8.2021. Saatavissa <https://nuorisotyosta.fi/nuoret-vaikuttajina-kirkossa/>
- Nuorisotyöstä Suomessa. Kirkon nuorisotyö muodot. Allianssi ry. Viitattu 24.8.2021. Saatavissa <https://nuorisotyosta.fi/kirkon-nuorisotyon-tyomuodot/>
- Nuorten osallisuus. Osallisuus on yksi allianssin arvoista. Allianssi ry. Viitattu 20.8.2021. Saatavissa <https://www.alli.fi/palvelut/nuorten-osallisuus>.
- Nuorten vaikuttajaryhmät. Lasten ja nuorten keskus. Viitattu 5.8.2021. Saatavissa <https://www.lastenjanuortenkeskus.fi/nuortenaanikirkossa/>
- Meidän kirkko. Kasvamme yhdessä. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kasvatuksen linjaus 2015. Viitattu 15.7.2021. Saatavissa sakasti.evl.fi/kasvammeyhdessä
- Mäkelä, J. 2011. Osallisuuden merkitys lapsen ja nuoren kehitykselle. Teoksessa Nurmi, S. & Rantala, K. (toim.) Näyn ja kuulun. Lapsen etu ja osallisuus. Helsinki: LK-kirjat/Lasten Keskus Oy. 13-23
- Ojasalo, K., Moilanen T. & Ritalahti J. 2015. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. Helsinki: Sanoma Pro
- Osallistavat arviointimenetelmät. Jelli.fi. Viitattu 20.10.2020. Saatavissa <https://www.jelli.fi/jarjestotoiminta/arvioinnin-tyokaluja-ja-menetelmia/osallistavat-arviointimenetelmat/>
- Ovet auki. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon strategia vuoteen 2026. 2020. Suomen evankelis-luterilainen kirkko. Viitattu 5.5.2021. Saatavissa <https://evl.fi/documents/1327140/52567038/Ev.lut.kirkko-strategia.pdf/9fb95410-78a0-6ace-a331-aa2c31b869c5?t=1600781363026>

Pekkarinen, E. 2018. Kuka suostuu lasten ja nuorten tutkimuksessa. Vastuullinen tiede. Tutkimusetiikka ja tiedeviestintä Suomessa. Viitattu 22.8.2020.

Saatavilla <https://vastuullinentiede.fi/fi/tutkimuksen-suunnittelu/kuka-suostuu-lasten-ja-nuorten-tutkimuksessa>

Porkka, J. 2019. The Young Confirmed Volunteers of the Evangelical Lutheran Church of Finland – Motivation, Religiosity and Community. Väitöskirja. Helsinki Diakonia-ammattikorkeakoulu. Viitattu 15.8.2020.

Saatavissa https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/227335/DIAK_tutkimus_2_web.pdf?sequence=2&isAllowed=y

Raamattu, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna 1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirkkopalvelut.

Ruuska, T., Itkonen-Ratilainen, M., Harju-Kivinen, R & Honkanen K. 2018. Lapsiin kohdistuvien vaikutusten arviointi. Tarkastelussa lapsivaikutusten arviointi kuntapäätöksissä ja esimerkkejä lapsivaikutusten arvioinnista. Lapsi- ja perhepalveluiden muutosohjelma. Viitattu 5.9.2021. Saatavissa

https://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/136961/LAVA_selvitys_valmis_.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Salonen, K., Eloranta, S., Hautala T & Kinos S. Kehittämistoiminta ja kehittämisen menetelmiä ammatillisessa korkeakoulutuksessa. 2017. Turun ammattikorkeakoulun oppimateriaaleja 108.

Stenvall, El. 2018. Yhteiskunnallinen osallisuus ja toimijuus. Lasten osallistuminen, kansalaisuus ja poliittisuus arjen käytäntöinä. Väitöskirja. Tampere: Tampereen yliopisto. Viitattu 10.8.2020. Saatavissa <https://trepo.tuni.fi/bitstream/handle/10024/104221/978-952-03-0820-9.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

Stenvall, E. 2021. Lasten ja nuorten osallisuus kansallisessa lapsistrategiassa. Osa 3: Lasten ja nuorten näkökulmia osallisuudesta. Sosiaali- ja terveysministeriön raportteja ja muistioita 2021:19. Helsinki: Sosiaali- ja terveysministeriö. Viitattu 1.11.2021. Saatavissa https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/163234/STM_2021_19_rap.pdf?sequence=1&isAllowed=y

Suuri Ihme – rippikoulusuunnitelma 2017. Elämää Jumalan kasvojen edessä. 2017. Suomen evl.-lut. kirkon julkaisuja 60. Kirkko ja toiminta. Helsinki: Kirkkohallitus.

Taipaleen seurakunta. Piirineuvostot. Viitattu 15.8.2021. Saatavissa www.taipaleenseurakunta.fi/info-ja-asiointi/hallinto-ja-talous/piirineuvostot

Taipaleen seurakunnan strategia 2022–2026. Taipaleen seurakunta.

Tervo-Niemelä, K. Kirkon jäsenyys rippikoulun ja isostoiminnan kysymyksenä. 2017.

Teoksessa Kokkonen, J. 2017 (toim). Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu. Viitattu 10.8.2020.

Saatavissa https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/132753/Diak_tyolama_10_978-952-493-291-2.pdf?sequence=3&isAllowed=y

Thitz, P. 2013. Seurakunta osallisuuden yhteisönä. Väitöskirja. Helsinki: Itä-Suomen yliopisto. Viitattu 10.8.2020. Saatavissa https://epublications.uef.fi/pub/urn_isbn_978-952-493-214-1/urn_isbn_978-952-493-214-1.pdf

Toikko, T. & Rantanen, T. 2009. Tutkimuksellinen kehittämistoiminta. Tampere: Tampereen Yliopistopaino Oy – Juvenes Print.

Tutkimuseettisen neuvottelukunnan ohje 2019. 2019. Ihmiseen kohdistuvan tutkimuksen eettiset periaatteet ja ihmistieteiden eettinen ennakoarviointi Suomessa.

Tutkimuseettisen neuvottelukunnan julkaisuja 3. Viitattu 5.9.2020 Saatavissa https://tenk.fi/sites/tenk.fi/files/Ihmistieteiden_eettisen_ennakoarvioinnin_ohje_2019.pdf

Unkuri, J. 2020. Miten nuoret saavat vaikuttaa? Villi 1/2020, 4–8.

Liite 1. Nuorten tapahtuman infokirje

Hei nuorten tapahtumaan osallistujat!

Olet ilmoittautunut nuorten tapahtumaan, joka järjestetään la xx.xx klo 15-21 Taipalsaaren seurakuntatalolla (Savilahdentie 18)

Oleellinen info:

- Linja-autokyyti lähtee Savitaipaleelta klo 14.00 ja Lemiltä klo 14.30
- Tapahtuma alkaa klo 15 Taipalsaaren seurakuntatalolla
- Tapahtuma päättyy klo 21 ja sen jälkeen lähtee linja-auto kyyti takaisin Lemille ja Savitaipaleelle
- Ethän tule kipeänä paikalle, halutessasi voit käyttää kasvomaskia
- Tapahtuman ohjelmassa on mm.
 - yhteistä tekemistä
 - ruokaa
 - kahvin juontia (voi juoda myös teetä, mehua, kaakaota tai vettä)
 - Taipaleen seurakuntanuorten toiminnan suunnittelua

Muuta infoa:

Taipaleen seurakuntanuorten toimintaan liittyen kerromme mm. omista huppareistamme sekä siihen suunniteltavasta logosta.

Päivän aikana kerromme myös seurakuntaamme perustettavasta nuorten vaikuttajaryhmästä. Ryhmään on tarkoitus valita kaksi nuorta jokaisesta kolmesta kirkkopiiristä. Nuorten vaikuttajaryhmän on tarkoitus päästä vaikuttamaan Taipaleen seurakunnan asioihin. Tällaista ryhmää meillä ei ole aiemmin ollut, joten tarvitsemme teidän apua siihen, jotta saamme luotua parhaimman mahdollisen version ryhmästä. Nyt on aika saada myös nuorten ääni kuuluviin seurakunnassa 😊. Pääsemme kaikki yhdessä suunnittelemaan ja vaikuttamaan siihen, mihin asioihin seurakunnassa nuoret haluavat sanansa sanoa ja antaa samalla apuja vaikuttajaryhmän toimintaan.

Nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan aloittaminen tulee olemaan osa Tuuli-Maria Holmin opinäytetyötä. Tuuli-Maria opiskelee LAB-ammattikorkeakoulussa ylempää ammattikorkeakoulututkintoa, jonka osa tämä opinäytetyö on. Nuorten tapahtumassa toteutettavan nuorten vaikuttajaryhmän toiminnan yhteinen suunnittelu ja sen pohtiminen, mihin asioihin haluamme vaikuttaa, on osa tätä opinäytetyötä ja osallistumalla nuorten tapahtumaan, pääsette samalla osallistumaan opinäytetyön toteutukseen. Mainitsethan tästä myös kotona huoltajillesi. Jos sinulla tai huoltajillasi on asiasta kysyttävää, olethan yhteydessä

Tuuli-Mariaan ennen tapahtumaa. Toiminnan suunnittelu toteutetaan niin, että yksittäisen henkilön vastauksia ei sieltä voi tunnistaa. Tulosten raportoinnissa ei tuoda esiin tapahtumaan osallistujien nimiä ja ajatukset esitetään yhteen koottuina suunnitelmina. Teemme myös suunnittelu yhdessä eli kenenkään ei tarvitse yksin mitään keksiä. On tärkeää, että saamme toiminnasta teidän nuorten näköistä eli että juuri te olette sitä suunnittelemassa.

Tervetuloa, Nähdään lauantaina 😊!

Terveisin, Saara, Jenna, Tiina ja Tuuli-Maria

Lisätietoja:

Tuuli-Maria Holm p. 050-3673 911

Saara Pellinen p. 040 745 6601

Jenna Keskinen p. 040 743 6464

Tiina Savolainen p. 040 841 0201

Liite 2. Saatekirje

Hyvinvointi, YAMK

Saatekirje

Hei Taipaleen seurakunnan luottamushenkilöt!

Kirkkohallitus päätti täysistunnossaan 7.11.2019 seurakuntiin perustettavista nuorten vaikuttajaryhmistä, joiden toimintaedellytyksistä seurakunnan on huolehdittava. Vaikka uuden kirkkolain voimaantulo on viivästynyt, ja samalla päätös nuorten vaikuttajaryhmistä ei ole astunut voimaan, on Taipaleen seurakuntaan päätetty perustaa nuorten vaikuttajaryhmä edistämään nuorten vaikuttamismahdollisuuksia ja osallisuutta seurakunnassa.

Nuorten vaikuttajaryhmän ohjaajana toimii Tuuli-Maria Holm. Opiskelen LAB-ammattikorkeakoulussa hyvinvointialan ylempää ammattikorkeakoulututkintoa. Opinnäytetyönäni perustan Taipaleen seurakuntaan nuorten vaikuttajaryhmän ja yhdessä nuorten kanssa kehitämme meidän seurakuntaamme toimivan mallin edistämään nuorten osallisuutta ja mahdollisuutta vaikuttaa päätöksen tekoon.

Teidän luottamushenkilöiden näkökulma opinnäytetyöhön on tärkeää ja arvokasta. Jotta saamme nuorten vaikuttajaryhmän toiminnasta mahdollisimman toimivan, tarvitsemme myös hallinnon ja luottamushenkilöiden näkökulmia asiaan. Kaikki vastauksen käsitellään luottamuksellisesti ja tulokset tuodaan esiin vastaajien anonymiteettiä kunnioittaen. Opinnäytetyönaineisto hävitetään asianmukaisesti opinnäytetyön valmistuttua. Osallistuminen tutkimukseen on vapaaehtoista.

Tutkimukseen osallistuminen vie n. 15-20 minuuttia ja vastausaikaa on xx.x. asti.

Mikäli teille herää kysymyksiä opinnäytetyöhön liittyen, vastaan mielelläni kysymyksiinne.

Kiitos osallistumisestasi Taipaleen seurakunnan nuorten toiminnan kehittämiseen!

Terveisin, Tuuli-Maria Holm
nuorisotyönohjaaja
Taipaleen seurakunta

Liite 3. Luottamushenkilöiden kyselylomake

Miten koet nuorten osallisuuden toteutuneen tähän asti Taipaleen seurakunnassa?

Mitä odotuksia sinulla on nuorten vaikuttajaryhmästä? Mitä toivoisit, että nuorten vaikuttajaryhmän perustamisesta seuraa?

Millaisiin asioihin nuorten vaikuttajaryhmän pitäisi tarttua?

Miten nuorten osallisuutta seurakunnassa voisi mielestäsi lisätä nuorten vaikuttajaryhmän perustamisen lisäksi?

Minkälaista yhteistyön olevan luottamushenkilöiden (kirkkovaltuuston, kirkkoneuvoston ja kirkkopiirineuvostojen) ja nuorten vaikuttajaryhmän välillä?

Mitä vielä haluaisit sanoa aiheesta

